

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 110

I Legislatura

Any 1982 (segon període)

Presidència del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 50

Tercera i darrera reunió
tinguda el dia 23 de setembre de 1982

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou i deu minuts del matí, sota la Presidència del M. H. Sr. Heribert Barrera, que anuncia que s'obre el termini de trenta minuts per a presentar davant la Mesa propostes de resolució relatives al debat general sobre acció política i de govern. També fixa el termini per a la presentació d'esmenes transaccionals (p. 3289).

La sessió se suspèn a un quart i un minut de deu i es reprèn a tres quarts i set minuts de cinc de la tarda.

*El Diputat I. Sr. Ribó defensa les **propostes de resolució del G. p. del PSUC** (p. 3289). En el torn en contra pren la paraula el Diputat I. Sr. Bigatà, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3290).*

*El Diputat I. Sr. Bigatà defensa les **propostes de resolució del G. p. de Convergència i Unió** (p. 3291).*

*El Diputat I. Sr. Hortalà defensa les **propostes de resolució del G. p. d'Esquerra Republicana** (p. 3292). En el torn en contra pren la paraula el Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC (p. 3292).*

*El Diputat H. Sr. Armet defensa les **propostes de resolució del G. Socialista** (p. 3293). En el torn en contra intervé el Diputat I. Sr. Bigatà (p. 3295).*

*El Diputat H. Sr. Armet defensa una **esmena transaccional** presentada pels G. p. del PSUC, Socialista i de Centristes (p. 3295). En el torn en contra intervé el Diputat I. Sr. Bigatà (p. 3296).*

*El Diputat I. Sr. Capdevila defensa les **propostes de resolució del G. p. de Centristes** (p. 3297).*

*No es fa la defensa d'una **esmena transaccional** presentada pels G. p. de Convergència i Unió, Socialista, del PSUC i Centrista.*

*Posades a votació les **propostes de resolució del G. p. del PSUC**, obtenen els resultats següents : el **punt 2** es rebutja per 58 vots a favor, 65 en contra i 8 abstencions (p. 3297); el **punt 3** s'aprova per 123 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions (p. 3299); el **punt 4** fins a «publicitat en la convocatòria de proves...» s'aprova per 123 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions (p. 3299); la segona part del mateix **punt 4** es rebutja per 58 vots a favor, 65 en contra i 8 abstencions (p. 3299); el **punt 5** s'aprova per 58 vots a favor, 54 en contra i 19 abstencions (p. 3299); el **punt 7** es rebutja per 58 vots a favor, 65 en contra i 8 abstencions (p. 3299); el **punt 8** es rebutja per 58 vots a favor, 65 en contra i 8 abstencions (p. 3299); el **punt 9** es rebutja per 58 vots a favor, 65 en contra i 8 absten*

cions (p. 3299); el **punt 10** s'accepta per 123 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions (p. 3299); el **punt 11** es rebutja per 58 vots a favor, 65 en contra i 8 abstencions (p. 3299), i el **punt 12** es rebutja per 58 vots a favor, 65 en contra i 8 abstencions (p. 3299).

Posades a votació les **propostes de resolució del G. p. de Convergència i Unió**, obtenen els resultats següents : el **punt 2** s'aprova per 123 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions (p. 3299); el **punt 3**, amb una esmena tècnica, s'aprova per 123 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions (p. 3300); el **punt 4** s'aprova per 123 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions (p. 3300), i el **punt 5** s'aprova per 123 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions (p. 3300).

Posades a votació les **propostes de resolució del G. Socialista**, obtenen els resultats següents : el **punt 3** s'accepta per 123 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions (p. 3300); la primera part del **punt 4** s'aprova per 123 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions (p. 3300); la segona part del **punt 4** s'aprova per 58 vots a favor, 56 en contra i 17 abstencions (p. 3300); el **punt 5** es rebutja per 58 vots a favor, 65 en contra i 8 abstencions (p. 3300).

Posades a votació les **propostes de resolució del G. p. d'Esquerra Republicana**, obtenen els resultats següents: el **punt 1** es rebutja per 55 vots a favor, 67 en contra i 9 abstencions (p. 3300), i el **punt 2** s'accepta per 122 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions (p. 3300).

Posades a votació les **propostes de resolució del G. Socialista**, obtenen els resultats següents : el **punt 3** s'accepta per 123 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions (p. 3300); la primera part del **punt 4** s'aprova per 123 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions (p. 3300); la segona part del **punt 4** s'aprova per 58 vots a favor, 56 en contra i 17 abstencions (p. 3300); el **punt 5** es rebutja per 58 vots a favor, 65 en contra i 8 abstencions (p. 3301).

Posada a votació l'**esmena transaccional** presentada pels G. Socialista i parlamentaris del PSUC i de Centristes, s'aprova per 78 vots a favor, cap en contra i 53 abstencions (p. 3301).

Posades a votació les **propostes de resolució del G. p. de Centristes**, obtenen els resultats següents: el **punt 1** s'aprova per 78 vots a favor, cap en contra i 53 abstencions (p. 3301); el **punt 2** s'aprova amb 122 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions (p. 3301); el **punt 3** s'aprova per 122 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions (p. 3301).

Posada a votació l'**esmena transaccional** presentada pels G. p. de Convergència i Unió, Socialista, del PSUC i de Centristes, s'aprova per unanimitat (p. 3301).

En el torn d'explicació de vot, prenen la paraula els Diputats H. Sr. Gutiérrez i Díaz, pel G. p. del PSUC, que anuncia la presentació d'una moció de censura al Consell Executiu de la Generalitat (p. 3301), I. Sr. Bigatà, pel G. p. de Convergència i Unió (p. 3302), H. Sr. Armet, pel G. Socialista (p. 3303), I. Sr. Hortalà, pel G. p. d'Esquerra Republicana (p. 3304), i I. Sr. Capdevila, pel G. p. de Centristes (p. 3305).

La sessió s'aixeca a les set i tretze minuts del vespre.

Es reprèn la sessió, suspesa ahir, quan manca un minut per a un quart de deu del matí. Presideix el Molt Honorable Sr. Heribert Barrera, acompanyat de la Vice-presidenta Primera i el Secretari Segon. Assisteix la Mesa l'Oficial Major, Sr. Pitarch.

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Senyores i senyors Diputats, d'acord amb l'article 120 del Reglament, s'obre un termini de trenta minuts durant el qual els Grups parlamentaris podran presentar propostes de resolució davant de la Mesa. Aquest termini acabarà, doncs, a les 9,45. *(El senyor Martín demana per parlar.)* Senyor Martín?

El Sr. MARTÍN i TOVAL *(de l'escó estant)* : Continua essent vigent el tema dels deu minuts?

El Sr. PRESIDENT : Sí, sí. Continuem amb les mateixes normes; és a dir, que es consideraran presentades simultàniament les propostes de resolució que es presentin durant aquests deu primers minuts. Tot seguit d'acabat el termini, es reunirà la Mesa, examinarà les propostes presentades i les comunicarà als Grups parlamentaris, els quals podran aleshores considerar la conveniència de consultar-se per veure d'establir propostes transaccionals o d'unificar propostes que siguin idèntiques en el seu contingut. La Mesa acceptarà que aquestes propostes transaccionals li siguin presentades fins a les 13,45, les 13,30... Com que hem començat amb un quart de retard, a les 13,45. I a les 16,30, aquesta tarda, reprendrem la sessió. Se suspèn la sessió.

(És un quart i un minut de deu del matí.)

La sessió es reprèn a tres quarts i set minuts de cinc de la tarda. Presideix el M. H. Sr. President, acompanyat de la totalitat dels membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major, Sr. Pitarch, i la Llettrada Sra. Folchi.

Al banc del Govern seuen el M. H. Sr. President de la Generalitat, i els Honorables Srs. Consellers de Governació; d'Economia i Finances; de Sanitat i Seguretat Social; de Política Territorial i Obres Públiques; d'Agricultura, Ramaderia i Pesca; de Treball; de Justícia, i d'Indústria i Energia.)

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió. Aquest matí, senyores i senyors Diputats, dins del termini previst, han estat presentades propostes de resolució per tots els cinc Grups parlamentaris i totes han estat presentades dintre del període inicial dels deu minuts. Havent-se procedit al sorteig, l'ordre de presentació derivat d'aquest sorteig és el següent : primer, les propostes de resolució del Partit Socialista Unificat; segon, les del Grup de Convergència i Unió; en tercer lloc, les del Grup d'Esquerra Republicana; en quart lloc, les del Grup Socialista, i, en cinquè lloc, les del Grup parlamentari de Centristes.

També dintre del termini establert per la Mesa, algunes d'aquestes propostes inicials han estat retirades en benefici d'unes propostes transaccionals, a les quals correspon, evidentment, en l'ordre de defensa, debat i votació, l'ordre corresponent a la darrera de les resolucions retirades.

Comencem, doncs, amb la defensa de les resolucions presentades pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Té la paraula el Diputat senyor Rafael Ribó.

El Sr. RIBÓ : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, la resolució primera que tenen a les seves mans, proposada pel meu Grup parlamentari, queda retirada

des del moment que hi ha una resolució transaccional que inclou el sentit d'aquesta nostra número 1.

A la resolució segona, nosaltres demanem que el Parlament acordi que el President de la Generalitat faci una cosa molt senzilla que, ahir, sembla que no li va semblar avinent de fer, que és explicar-nos, en un punt de l'ordre del dia d'un Ple, el sentit i l'abast de les substitucions en el Govern. Sabem que és una facultat del President de la Generalitat canviar els Ministres, els Consellers, quan a ell li plagui, i sense cap altre requisit que donar-ne notificació al Parlament. No sabem, no coneixem els motius pels quals van ser substituïts dos Consellers i van ser nomenats dos nous Consellers; només va sortir a la llum pública —i és un gest que l'honra— una carta del senyor Vidal i Gayolà, que va ser publicada, en la qual ell no acceptava un oferiment del President de la Generalitat que pogués significar una contrapartida, per no dir un altre terme, a la seva destitució. Ho repeteixo : un gest que l'honra i que, a més, honra també que es publicués; així tots tenim idea de com va anar aquest afer. No sabem —qüestions molt més importants per a aquest Parlament— quins són els motius polítics que dugueren a la substitució d'aquests dos Consellers. Ho repeteixo : motius d'eficàcia, motius de canvi de política. Ho desconec i demanem que el President ho expliqui davant del Ple del Parlament en un Ple ordinari. I ho demanem per un motiu institucional, senyor President, perquè ens sembla que és la forma més planera, senzilla, de fer un diàleg, lògic, normal, entre el Parlament i el seu Govern, i per un motiu polític, per a poder tenir un judici, un criteri, sobre les actuacions del President i la responsabilitat col·lectiva del Govern.

En una resolució, la tercera, demanem que, davant de la Comissió primera del Parlament, se'ns presenti informació sobre els traspassos i el calendari; informació que ja se'ns hauria d'haver presentat, d'acord amb resolucions anteriors, quan deien «mensualment», i la darrera es va fer el juny del 81. Calendari que preveu l'Estatut, i ja hem passat el termini que preveu l'Estatut. I, per tant, demanem que es compleixin dues qüestions que són en les nostres normes i acords.

A la nostra resolució número 4 demanem un conjunt de criteris sobre la funció pública. Alguns d'ells emanen del desplegament de la mateixa Llei de Mesures Urgents, d'altres emanen del desplegament de la Llei del Pressupost. En definitiva, són criteris adreçats a l'objectivitat i la naturalitat de la funció pública. Ahir em deia un Conseller de la Generalitat que no teníem raó quan criticàvem que eren quatre les places d'aquell servei que van ser adjudicades, si només en va ser una. Bé, jo li vaig contestar que, a part que anava a corroborar aquesta informació, no es tractava de quatre o d'una; es tractava del fet que, fins ara, no sabem, pels indicis que tenim, que hi hagi una unificació de criteris, una transparència i una objectivitat en els concursos i en les formes d'accés, sobretot en els llocs de comandament. Demanem, en definitiva, que discutim en la Comissió primera, i amb informes del Consell Executiu, la política de funció pública que vol dur a terme el Consell Executiu, i, després de la intervenció d'ahir del Conseller de Governació, volem creure que hi haurà una política de funció pública diàfana i que aquest Parlament la podrà aprovar.

En la resolució número 5 demanem els traspassos de justícia —ja fa dos anys que els estem demanant—, demanem que ens fem càrrec que hi ha qüestions essencials que afecten justícia

que la Generalitat, el seu Consell Executiu, no està exercint —i connectaria amb la nostra crítica d'autoloapització—, per exemple; el Consell Executiu encara no ha anat a la fixació de les demarcacions judicials, competència que podria exercir i que, si no exercim, arribarà un dia que l'exerciran d'altres per nosaltres, i aleshores ens queixarem. Per exemple, assumir les competències en matèria penitenciària. O, per exemple, formar una ponència en la Comissió Mixta per aconseguir els traspassos de Justícia.

La resolució número 6 decau perquè ha estat subjecte d'una transacció amb una resolució del Grup Socialista, que després veurem. Es tractava del compliment d'una sèrie de qüestions relatives a les competències en qüestions econòmiques.

La resolució número 7 tracta de la reconversió industrial —tema que va sortir al llarg del debat. Nosaltres no solament voldríem que se citessin xifres de reconversió industrial, que vénen dels pressupostos de l'Estat —com va fer el President de la Generalitat; ens congratulem d'aquestes xifres—, voldríem participar en la reconversió industrial a través d'un instrument que fa temps que estem demanant, que és aquest Consell, i a través de la participació dels protagonistes d'aquesta reconversió industrial.

En una resolució com és la vuitena, nosaltres repassem els aspectes essencials del Departament d'Agricultura. Demanem al Consell Executiu que ens presenti els projectes que encara estan pendents, després de promesa del Conseller, en aquest Departament. Demanem que el Parlament, d'una vegada, digui que sembla que no es vulgui exercir l'autonomia pel que fa a les matèries agrícoles. I demanem, doncs, que se subratllin les insuficiències en aquest Departament, i si és possible que després d'aquest acord s'esmenin.

En la resolució número 9 nosaltres constatem l'incompliment pel que fa a la Llei de Política Territorial, tema cabdal, que ens permetria passar d'una política territorial de punts aïllats, de criteris dispersos, a una globalitat del territori de Catalunya. És una llei que va ser anunciada abans-d'ahir pel President de la Generalitat, que digué que aviat la tindríem en aquesta Cambra. Ens en congratulem una altra vegada, tornem a dir que donem confiança que així sigui, però esperem que no haguem d'anar al proper debat d'orientació general o a algun altre a reclamar aquest projecte de llei.

A la resolució número 10 nosaltres demanem una informació que també ens sembla elemental, i ens sembla vergonyós que no s'hagi donant fins ara, que és el motiu que portà el Consell Executiu a reorganitzar de dalt a baix el Departament de Cultura i a traspasar algunes de les seves dependències a Presidència, i fer desaparèixer, si més no implícitament, mentre no se'ns demostrí el contrari, altres dependències, com podrien ser les de la premsa escrita. No coneixem els motius d'aquesta reorganització; demanem que se'ns expliqui a la Comissió de Política Cultural.

La resolució número 11 és potser aquella que a mi em fa més pudor presentar davant d'aquesta Cambra (*remor de veus*), fins i tot en diria jo vergonya; torna a ser la tirallonga, senyor Rigol, de competències i traspassos en matèria de lluita contra l'atur. Fa breus instants podíem comentar que hi ha resolucions complertes sobre l'atur. Bé, aquesta és molt senzilla: anem a negociar i a aconseguir que ens traspassin fons salarials, fons de protecció al treball, Institut de l'Ocupació, etc. I

aleshores és quan no podran dir-nos, com ens estan dient de vegades, que no tenim prou mitjans per a fer front a l'atur.

I, per últim, a la resolució número 12, complement de l'anterior, demanem que el Consell Executiu faci una ullada a totes les qüestions que hem anat aprovant sobre l'atur... Caldrà discutir-les, veure el seu grau de compliment, i si, com nosaltres creiem haver descobert, hi ha un alt grau d'incompliment, posin el fil a l'agulla perquè es pugui resoldre aquesta qüestió, no pas la de l'atur, que ningú no creu que amb aquests papers es resolen, sí la d'exercici d'uns instruments de les quals el Consell Executiu ha de dotar-se per a fer front al problema de l'atur.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra d'aquesta proposta? (*Pausa.*) El Diputat senyor Bigatà.

El Sr. BIGATÀ : Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, hi ha un sèrie de resolucions presentades pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya a les quals nosaltres, el nostre Grup, manifestem el nostre desacord i ara n'explicarem les motivacions. Per fer-ho breu i concís, i als efectes que tots plegats puguem tenir cura de quines són les motivacions que ens fan votar en contra en d'algunes d'aquestes resolucions, passarem a enumerar-les de la mateixa manera que ho ha fet el portaveu del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Quant a la primera, ja ha parlat que és una resolució transaccionada entre els quatre Grups parlamentaris d'aquesta Cambra que, en relació amb la temàtica de la convivència cívica, havien presentat resolució.

Quant a la segona, nosaltres hem de manifestar els nostres arguments en desacord amb el que ha dit el Portaveu Diputat senyor Rafael Ribó en relació amb el fet que el President de la Generalitat expliqui, en un Ple, el sentit i l'abast de les recents substitucions de Consellers. El que anomenem, per abreviar, l'Estatut Interior de Catalunya, entre les atribucions, en el seu capítol II, del President de la Generalitat, n'hi ha una, en l'article 62, que diu : «En la direcció i coordinació de les funcions del Govern, correspon al President de la Generalitat» —reconegudes, per tant— «nomenar i separar els Consellers, cosa de la qual ha de donar compte al Parlament.» Ens consta i consta a la Cambra que el President de la Generalitat ha complert precisament el tràmit de donar compte a la Cambra. Aquí no diu que, precisament, el President de la Generalitat hagi de donar compte en un Ple o en una sessió plenària. És una de les facultats, i aquesta l'ha complert comunicant, al seu moment, al Molt Honorable President del Parlament els canvis produïts a les dues Conselleries.

Quant a la número 3, nosaltres entenem que és bo, després del que va explicar el President de la Generalitat en relació amb els traspassos, que es faci aquesta informació i que s'expliciti, doncs, ben bé en la Comissió corresponent tota la situació que plana sobre la política de traspassos en relació amb la concertació autonòmica i els efectes que ha tingut precisament en tot aquest afer.

Quant al punt 4, nosaltres voldríem manifestar que, en principi, estaríem d'acord amb la primera part de la resolució, fins «a proves»; en demanarem, en tot cas, la votació separada. I al final, la part final d'aquesta resolució, quan parla de representants, de representació i de procés electiu, només voldríem

dir que, en tot cas, aquest Parlament està, en aquests moments, que per part de Madrid es faci la Llei de Bases de la Funció Pública; també, manifestar que al Tribunal Constitucional hi ha una resolució que revoca un decret del Govern basc en relació amb tota la temàtica de la representació del personal, en aquest sentit, dels funcionaris, i nosaltres hem presentat una resolució que ens sembla que, junt amb aquesta resolució fins «a proves», dona provisionalment sortida al tema que el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya fa a la part darrera de la seva resolució.

Quant a la cinquena, ara hi ha un conjunt de resolucions que són la cinquena —la sisena està retirada—, la setena, la vuitena, la novena, l'onzena i la dotzena, que nosaltres entenem que és un conjunt de resolucions, que és un paquet, que el que intenta, a través d'aquestes resolucions, és anar més enllà del que és l'acció política i de govern, que era el motiu principal del debat que hem tingut aquests dos darrers dies. Aquí s'intenta introduir una espècie, diríem, de reprovació o de moció de censura a la política global del Consell Executiu de la Generalitat. Per tant, nosaltres, en tots aquests aspectes i en totes aquestes resolucions, nosaltres votarem en contra, però també voldria dir, perquè és bo informar la Cambra, que la majoria de les coses que es diuen aquí s'han fet. I algunes d'elles, per exemple, en els traspassos de justícia, la resolució que fa referència a aquesta moció diu: «Apressar el Consell Executiu», i el Consell Executiu ho ha fet, i ha fet unes gestions que en aquest moment estan en negociació, en tot el que fa referència a les presons, al registre i al notariat, i, en tot cas, hi ha una part, que és la que fa referència al Tribunal Superior de Justícia, que està pendent, en aquest cas, i tots ho sabem, dels traspassos, per a l'aprovació, pel Congrés de Diputats, a Madrid, de la Llei Orgànica del Poder Judicial.

Referent a la número 7, jo voldria recordar que hi ha hagut unes resolucions en aquest Parlament, i en tot el que feia referència a tot el que era la representació en els sectors de reconversió, de sectors industrials i de participació de l'Administració i de les centrals sindicals en les relacions patronals, hi va haver una resolució en la qual, precisament, es diu, concretament, que «per tal de canalitzar de l'Administració de la Generalitat amb les centrals sindicals i les organitzacions empresarials representatives, el Consell Executiu promourà la unificació en un únic organisme, que sota els criteris de representació de tal Consell de Treball estengui les seves funcions assessores i consultives a tots els àmbits de la problemàtica econòmica i social.» Per tant, nosaltres entenem que aquí hi ha l'intent d'introduir, a través d'aquesta resolució, tot aquest conjunt, tot aquest paquet de reprovació o de moció a la política del Consell Executiu.

En referència amb les altres, a la vuitena, a la novena i també la desena i l'onzena, voldria dir de l'onzena que moltes d'aquestes resolucions de què es parla diuen les mocions «prioritats», i moltes d'elles han estat complertes per la Conselleria de Treball, entre elles les que fan referència al fons d'ocupació o d'acció comunitària; i quant a la dotzena, perquè entenem que també hi ha encoberta una espècie de moció de reprovació o de censura. (*Remor de veus.*)

Per tant, aquesta és la nostra posició, i en el moment de la votació, el Grup parlamentari de Convergència i Unió manifestarà, doncs, l'opinió que acaba de manifestar a la Cambra.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Senyores i senyors Diputats, anem a passar a votació les diverses propostes de resolució presentades pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

(*El Sr. Ribó s'aixeca per parlar.*)

El Sr. RIBÓ : Senyor President, crec recordar que el precedent, en aquesta Cambra, és escoltar la defensa de totes les resolucions, i després passar a la votació de totes elles.

El Sr. PRESIDENT : No, l'article 120 del Reglament no aclareix la qüestió, però amb molt de gust utilitzarem el precedent anterior.

Bé, aleshores, passem a la defensa de les propostes de resolució del Grup parlamentari de Convergència i Unió. El senyor Bigatà té la paraula per a la defensa.

El Sr. BIGATÀ : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, el Grup parlamentari de Convergència i Unió, en compliment d'allò que estableix el Reglament, presenta les cinc resolucions següents.

La primera resolució, que feia referència a la problemàtica de la convivència cívica, ja hem dit que és una transaccional amb quatre Grups parlamentaris d'aquesta Cambra.

Quant a la segona, que es presentin l'estudi i discussió de la Comissió d'Organització i Administració del Govern Local, els seus criteris bàsics per a estructurar l'organització territorial en comarques, desenvolupant, en aquest sentit, l'article 5e de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, entenem que és bo, en aquest cas, que es facin arribar, per part del Consell Executiu, aquests criteris bàsics que permetin, en tot cas, l'arrencada d'aquesta Comissió, perdó, de la Ponència d'Organització Territorial nomenada en la Comissió primera, als efectes que amb l'ajut d'aquest projecte —i jo recordaria de tots els Grups parlamentaris, perquè aquesta és una llei que hem de fer tots, a través de l'article 108; vol dir que és de ponència conjunta— es pugui també tirar endavant amb el criteri, en aquest cas, del Govern i del mateix Grup que dona suport al Govern.

La tercera fa referència a la matèria de funció pública, en el debat va sortir, el mateix Conseller de Governació en va fer un esment especial, i en tot cas presentem una resolució que tingui en compte la total uniformitat en el tractament del personal incorporat al servei de la Generalitat, establir un sistema d'homogeneïtzació de les condicions de treball, jornada, horari i retribucions; els criteris bàsics retributius seran els d'igualtat d'exigència de titulació, selecció, funcions, jornada i horaris, i si correspon igualtat retributiva. Quan feia referència abans, quan he esmentat la resolució del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya..., hi ha un punt de la resolució tercera que diu que «mentre no es reguli l'activitat sindical dels funcionaris seran mantinguts els contactes necessaris amb les centrals sindicals i associacions més representatives per tal de garantir llur participació en la fixació de les condicions de treball.» Em sembla que nosaltres, en aquest tema, donem sortida al que he esmentat abans en la meua anterior intervenció.

La quarta resolució que presentem és una resolució sobre serveis socials, que nosaltres entenem que, en aquest cas —i aquest és un criteri que tots els Grups parlamentaris, o la majoria dels Grups, en les seves intervencions han manifestat, que és la permanència dels ancians en llurs cases i en llur propi entorn social—, ens sembla que aprofundir en aquest tema és

un tema important de lluita contra la marginació, al qual es va fer referència també en el debat que es va produir ahir i abans-d'ahir.

I, per acabar, hi ha una resolució als efectes de poder ajudar la descentralització hospitalària, però sobretot amb els equips, perquè nosaltres en aquest país ens hem trobat amb unes grans estructures hospitalàries, però, en tot cas, tota la política sanitària i hospitalària que s'havia fet fins aquest moment havia oblidat els centres locals i comarcals. El que pretén precisament aquesta resolució és potenciar aquests serveis sanitaris locals i comarcals.

Res més, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? (*Pausa.*) No havent-hi torn en contra, passem, doncs, a la defensa de les propostes de resolució del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per a aquesta defensa té la paraula el Diputat senyor Joan Hortalà.

El Sr. HORTALÀ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, les propostes de resolució que presenta el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, molt escarides, molt concretes, només dues, tenen una total i absoluta congruència amb el que ahir aquest Grup va defensar al llarg del debat sobre política general.

Són dues propostes de resolució. La primera, relativa a la reforma de l'Estatut, la segona, perquè el Consell Executiu faci els possibles a fi que el conjunt de lleis —projectes de lleis— pendants, però necessaris per a anar bastint el marc institucional de la Generalitat, puguin portar-se a discussió d'aquesta Cambra abans que acabi aquesta legislatura. Aquesta segona resolució certament no té res de particular i està plenament incidida en la línia que he argumentat.

A la primera, en canvi, convé que hi faci unes remarques addicionals. Des d'un punt de vista de puritat jurídica, si es vol, o de compromís moral —encara millor—, una resolució d'aquest tipus possiblement no ens seria necessària perquè el compromís en qüestió ja hi és. En efecte, es veu, i es pot llegir en el *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya*, del 24 d'abril de 1980, pàgina 91, durant el debat d'investidura. El llavors candidat a la presidència de la Generalitat, a instàncies del suggeriment fet per Esquerra Republicana, va contestar el següent : «jo, com a candidat a la presidència de la Generalitat, declaro la meua intenció d'iniciar el procés de reforma de l'Estatut dins el marc estatutari d'acord amb el que diu la Constitució, en el curs d'aquesta legislatura.» El compromís, per tant, és prou clar, prou explícit, i possiblement n'hi hauria prou. Però, com vaig recordar ahir, han anat passant els dies, els mesos, les sessions, els períodes de sessions, i aquest tema —d'altra banda, encara que només es vulgui en una perspectiva estrictament tècnica— no ha estat tractat. Ha estat oblidat, defugit per unes raons que ahir varen estar explicades i que en bona part compartim.

Per això, senyores i senyors Diputats, el contingut d'aquesta proposta de resolució no és un contingut maximalista; es demana —per dir-ho així—, en una primera fase, que es tingui molt present que, comparant els diferents textos estatutaris de les Comunitats Autònomes que ja funcionen com a tals, s'hi observen algunes, lleugeres potser, però, al capdavant, unes diferències. Diferències que, contràriament al que es pensa, no sempre són a favor de Catalunya. Per això, amb el matís

que hem introduït en aquesta proposta de resolució, nosaltres el que volem, ho repeteixo, no és una proposta maximalista, sinó que s'iniciï el tràmit corresponent de reforma de l'Estatut perquè en aquesta primera fase, almenys en tots els camps competencials, el sostre que tinguin els que en cada matèria en tinguin més sigui també el que es tingui a Catalunya.

El moment té dificultats. Es va dir ahir que els vents que ara bufen no són els millors. Però nosaltres creiem que aquest és un deure que tenim davant el poble de Catalunya, i per això presentem aquesta resolució. Té riscos, certament. El risc és tot el procediment estatutari, tot el tràmit procedimental que comporta aquest procés de revisió, de reforma de l'Estatut. I el risc és que això s'ha d'aprovar a les Corts Generals i que possiblement les majories que hi pugui haver en aquella Cambra al seu moment no siguin les suficients per a entendre en la seva exactitud —com sovint ja ha passat— l'abast d'aquesta reivindicació, i que el que des d'aquí volem que sigui una reforma d'ampliació possiblement allà es transformi en una reforma de minoració. Però, si se'm digués això, jo voldria afirmar que queda un procediment —dins del procediment—, un pas addicional, que és justament el del referèndum, i en aquest sentit això és una garantia per a provar de millorar comparativament, amb termes de greuge comparatiu, el sostre o els sostres relatius dels diferents marcs competencials, dels diferents estatuts aprovats, en relació amb l'Estatut de casa nostra. I la garantia del referèndum és que si tal vegada, en lloc d'aspirar a aquesta millora, les Corts Generals vulguessin una rebaixa, la garantia del referèndum ens permetria, en el pitjor dels casos, quedar-nos on estem.

Per aquestes raons, per totes aquestes raons, senyores i senyors Diputats, perquè substantivament valorem el que comporta la complicació del moment polític, però també perquè som conscients que no podem defraudar les esperances que en aquest sentit el poble de Catalunya ens ha dipositat, per tot això, tot comptat, tot valorat, nosaltres ens hem decidit per presentar aquesta proposta de resolució i, òbviament, l'altra a la qual abans m'he referit, i tant en l'una com en l'altra els demano el seu vot favorable.

Senyor President, senyors Diputats, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? (*Pausa.*) Senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, ens ha semblat entendre que aquesta no és la reforma de l'Estatut que sovint cita Esquerra Republicana en aquesta Cambra, i així ho va fer en el debat d'investidura, i era aquella a què es referia, suposo, el seu Portaveu quan citava el *Diari de Sessions*. Aquesta no és una reforma per insuficiència de l'Estatut *per se*, sinó per insuficiència des del punt de vista comparatiu —suposo, senyor Hortalà.

Des del punt de vista comparatiu hi ha temes menors, com és el tractament del problema d'aigües que es fa en l'Estatut d'Aragó respecte al que es fa en l'Estatut de Catalunya, que pot ser divers, fins i tot divers amb una dificultat de major a menor desfavorable per a Catalunya; temes com el de la televisió en l'Estatut del País Basc, o la mateixa policia autonòmica.

Però nosaltres voldríem fer un torn en contra, que no seria exactament en contra perquè, fins i tot, faríem una proposta al Grup d'Esquerra Republicana, perquè ens sembla —com ja en

part ha dit el seu Portaveu— que aquest no és el millor moment per a plantejar la reforma de l'Estatut, i menys si aquesta reforma no és la reforma per insuficiències *per se*, sinó d'insuficiències comparativament parlant. Ell ja ho ha dit, no sabem quines Corts hi haurà el mes de novembre. Però, sobretot, nosaltres creiem que no s'han exhaurit moltes de les competències que avui hi ha a l'Estatut, i que abans de parlar de reforma caldria —i hauríem donat total suport a una resolució com aquesta— demanar al Consell Executiu que anés tan lluny com fos possible, cosa que no fa en moltes matèries ni en el seu cinquanta per cent, amb les competències que hi ha a l'Estatut. Nosaltres hauríem donat tot el nostre suport a una proposició que digués : una llei per a desenvolupar al màxim competències en l'esport, competències en justícia, en policia autonòmica, en qüestions econòmiques. Aquí, tot el nostre suport i aplaudiments. Però resulta que no s'ha fet així quan, ho repeteixo, falten camps molt grans a recórrer pel Consell Executiu en el desenvolupament d'aquest Estatut.

A més, creiem que hi ha previsions constitucionals que permetrien, senyor Hortalà, arribar a aquests sostres comparatius amb d'altres Estatuts, sense reformar l'Estatut. Em refereixo a l'article 150, apartat primer, i 150, apartat segon, de la Constitució, quan permet, per llei de transferències per part de l'Estat, rebre competències que avui no tenim.

Nosaltres fem la proposta al Grup d'Esquerra Republicana, en aquest torn que retiressin el concepte «reforma» i que fos una resolució demanant un projecte de llei que tingui per objecte assolir, etc., és a dir, que aquest projecte de llei pogués ser el 150 i ens permetés aleshores votar-lo, jo crec —m'atreveixo a dir-ho— unànimement a favor.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Passem a les propostes de resolució del Grup Socialista. Per a defensar-les, té la paraula el Diputat senyor Armet.

El Sr. ARMET : Senyor President, senyores i senyors Diputats, en primer lloc una qüestió prèvia al senyor President. La primera proposta, que correspon a una transaccional, correspon al Grup Socialista de defensar-la?

El Sr. PRESIDENT : És a dir, no. La proposta transaccional serà examinada després de les propostes del Grup Socialista i, aleshores, els signants de la proposta transaccional poden decidir qui fa el torn a favor.

El Sr. ARMET : D'acord. Un cop aclarit això, per tant, la nostra primera proposta serà objecte d'una discussió posterior en aquest Parlament.

La nostra segona proposta també correspon al tema fonamental de la condemna pels fets esdevinguts, a nivell de Catalunya, que afecten la convivència —que també serà objecte d'una proposta transaccional— i, per tant, ara, estrictament, em centraré en el que són la tercera, quarta i cinquena propostes.

El Grup Socialista, el que ha volgut fer amb aquestes mocions de resolució és ésser conseqüent amb el debat d'aquest Parlament de Catalunya. No hem volgut entrar en la munió d'aspectes sectorials en què hauríem pogut entrar, bé fruit d'incompliments, bé fruit de mancances o bé fruit d'errors de gestió. No hem volgut repetir aquí un debat pressupostari, no hem volgut aquí incidir en tot aquell conjunt d'elements que han constituït tot el cos doctrinal de la crítica socialista al llarg

de la gestió del Govern del senyor Pujol.

El que sí que hem volgut és fer una orientació o reorientació política del Govern, que això és el que ens pertoca en aquest debat i el que ens pertoca des del punt de vista de garantir, en tot moment, la governabilitat democràtica de Catalunya.

Des d'aquest punt de vista nosaltres hem presentat aquestes tres resolucions que nosaltres considerem fonamentals. En primer lloc, una resolució pel que fa al tema de la funció pública. La nostra preocupació en relació amb el Govern del senyor Pujol ve presidida per constatar un fet que és una constant en tota la seva política des de la perspectiva del que és la filosofia de govern. Es poden fer llibres, es poden fer plans, es poden fer anàlisis de dèficits, i la política concreta de fets no té res a veure amb les concrecions dels estudis de les necessitats. Aquesta és una preocupació constant. Tenim la cobertura del flanc teòric, tenim la cobertura dels estudiosos, tenim la cobertura de mil milions d'estudis, dictàmens, actes, diversos, i tenim la política de fets que va per un altre sentit. La qual cosa vol dir que és una política mancada de prioritats en la seva globalitat; és una política que respon a «actues i mut», a intentar, d'una forma o d'una altra, aconseguir a tothom, sense que aquesta política pugui respondre a cap criteri de prioritat i, per tant, a servir cap de les prioritats o dels problemes que avui té plantejats Catalunya, que per a nosaltres són molt clars quins són, que és unir tot el tema de la crisi econòmica amb el tema de la reconstrucció nacional de Catalunya, és a dir, política econòmica, política cultural, amb una visió de futur.

Des del punt de vista de la funció pública nosaltres hem col·laborat a fer una legislació, i hi hem col·laborat amb tota la intencionalitat que intentéssim el màxim d'objectivitat política en aquest fet. Aquí, en el Parlament, hi ha clientelisme o no clientelisme polític? El mateix President de la Generalitat, ahir el traïa l'inconscient quan intentava comptabilitzar el nombre de comunistes que havia contractat dins les seves bases de contractació.

El que nosaltres volem aclarir d'una vegada per totes és quins sistemes i mètodes de contractació segueix a partir de les possibilitats legals? I, des d'aquest punt de vista, nosaltres el que diem molt clarament : publicitat que s'ha fet? I se'n pot dir : el *Diari Oficial de la Generalitat*, que aquest senyor Diputat rep amb tres dies de retard respecte al dia de la seva publicació, i hi ha set dies d'exposició al públic. Quantes persones s'han presentat en cadascun dels concursos fets? El nombre de persones és important perquè hi ha, evidentment, una important taxa d'atur a Catalunya; atur que no solament és quantitatiu, sinó que també és qualitatiu. Quantes persones s'han presentat? I, finalment, quin ha estat el criteri de selecció final?

Això és del tot necessari i nosaltres no volem parlar de si hi ha clientelisme o no hi ha clientelisme. El que sí que hi ha és obscurantisme en el sistema de contractació, i almenys això ho tenim absolutament rellevant.

La nostra proposta de resolució —si us plau, prego al Diputat de Convergència que intenti respectar, com sempre aquest Diputat ha respectat quan ha parlat, qualsevol Diputat de Convergència—, la proposta de resolució número 4 forma part del que nosaltres considerem un element fonamental del cos doctrinal del catalanisme polític, que és l'autonomia municipal. És evident que el President de la Generalitat pot dir que el

que no hi pot haver és una interferència directa de l'Administració de l'Estat que passi directament als municipis sense que la Generalitat hi incideixi. I en això estariem d'acord, perquè portaríem una política que no tindria el concepte de govern de Catalunya en aquest procés d'autonomia municipal, absolutament necessari i que forma part de la tradició del catalanisme polític. Per això, nosaltres, en aquesta resolució, incentivem que hi hagi més autonomia local, manem que el Govern assumeixi la seva responsabilitat en aquest procés i que incentivi aquest procés d'autonomia local. Perquè aquí podem fer una Catalunya molt clara, una Catalunya amb un cap molt gros i amb unes potes molt petites, i aquesta Catalunya, per la via de la contractació dels nou-cents caps que potencialment pot fer la Generalitat —si vol parlem dels percentatges que van assignats al que són serveis centrals de Barcelona i a cadascuna de les dites «províncies» catalanes, i veurem realment que s'està constituint una organització territorial i administrativa a la Generalitat que no té res a veure amb les característiques que pot arribar a preveure en aquests moments el Conseller de Governació si ens presenta una llei de divisió territorial de Catalunya...

Des d'aquest punt de vista, nosaltres reivindicuem aquí, al Parlament, que per al catalanisme polític i històric l'autonomia local és una forma de traspàs de competències de l'Estat central al conjunt de Catalunya. Per tant, és una política nacional de Catalunya, i el Govern de Catalunya ha de ser capdavanter —i coordinació i col·laboració reals, sense fer paternalisme, amb els ajuntaments— d'aquest procés perquè, en última instància, el que fem és maximitzar el grau d'autonomia política i administrativa de Catalunya.

La nostra proposta de resolució número 5 per a nosaltres és important. Aquesta proposta, en el seu paràgraf, fou aprovada per aquest Parlament en la sessió de l'any passat. Curiosament, jo voldria només dir una anècdota que possiblement —i permetin-me que faci una petita digressió—, si els socialistes som en el Govern i perdem aquesta proposta de resolució, algun mitjà de comunicació —faig una hipòtesi i no assenyalo res— diria «greu crisi, necessitat d'orientació», perquè s'hi demanava un canvi d'orientació en la política econòmica seguida pel Govern; amb tot el respecte per a la neutralitat i el gran aprecí que tinc al que hauria de ser i crec que és en alguns moments el quart poder.

Aquí, en aquesta proposta, nosaltres diem: «Constatar que les accions empreses pel Consell Executiu pel que fa referència a la lluita contra l'atur no han complert els criteris acordats pel Parlament, no han assolit els objectius previstos, i que són necessaris, en conseqüència, un canvi i una reorientació de la política econòmica del Govern que doni compliment als acords parlamentaris de fer prioritari l'objectiu de l'ocupació en la determinació de les inversions públiques.»

Aquí, en aquest Parlament, hem comès un acte d'irresponsabilitat i de cinisme col·lectiu, en el sentit que hem aprovat resolucions que prioritzen la lluita contra l'atur en les inversions públiques i després, a l'hora de presentar el pressupost de la Generalitat, ni una memòria explicativa. Es fa, simplement, el percentatge de veure el global de la inversió pública que hi ha a Catalunya, sectoritzat, sense cap criteri de territorialització més gran que la província, amb unes disparitats comarcals increïbles, que res no tenen a veure amb la situació

de l'atur en cadascuna de les comarques, i anem per la política dels fets. Vol dir que això és un acte d'irresponsabilitat col·lectiva, que em sembla que ens hem d'atribuir tota al Parlament.

Des d'aquesta perspectiva, nosaltres creiem que és important aquesta resolució; fou ja aprovada l'any passat amb un text similar i, indubtablement, respon a la realitat, perquè amb un pressupost de 242 000 milions de pessetes, amb un pressupost amb unes potencialitats extraordinàries, vam dir, no al Conseller de Treball, sinó al Govern, i especialment al President, que tenia les bases suficients per a fer una política de concertació de parts socials amb contrapartides no vinculants, sinó, d'una forma o d'una altra, posar damunt de la taula tota una voluntat política d'inversió pública, la qual cosa, evidentment, podia facilitar un clima social, podia facilitar un clima de convivència, un clima de cooperació i, en última instància, una sortida a la crisi de la qual els protagonistes, els que la pateixen fonamentalment, fossin protagonistes.

També diem en aquesta resolució, amb tota claredat, perquè aquesta és una possibilitat que ens ofereix l'Estatut, que «instem el Consell Executiu perquè, abans de l'acabament d'aquest període de sessions, presenti a la Cambra un projecte de llei que, en ús de la competència atribuïda a la Generalitat per l'article 12.1.3 de l'Estatut d'Autonomia, desenvolupi la legislació estatal pel que fa al tema de la reconversió i reestructuració industrial.»

Aquí ens hem trobat amb una legislació de l'Estat amb reconversió molt més progressista, quant a continguts de col·laboració i coordinació, que el que s'ha fet, concretament, en el tema de la CARIC, marginant absolutament les parts socials en el tema. Això a nosaltres ens preocupa, i aquí el Consell Executiu té una possibilitat de rectificació, perquè desenvolupant les potencialitats que ofereix la legislació de l'Estat podem anar a una reconversió d'errors efectuats. Perquè, senyores i senyors Diputats, anar a la privatització de l'Administració pública —no de l'Administració pública, sinó de la Generalitat com a tot, que és avaladora directa—, quan vingui una fallida, els puc dir que, almenys a aquest Diputat, i estic convençut que als Diputats socialistes els caurà la cara de vergonya des d'un punt de vista institucional. I els socialistes sí que hem ofert solucions concretes, sí que hem parlat de la creació d'una empresa mixta, sí que hem parlat de la col·laboració d'aquesta empresa mixta amb el sector financer-Caixa d'Estalvis. Hem donat solucions que no són utòpiques, sinó que han estat aplicades per altres governs d'orientacions que precisament no són d'esquerra, però que almenys saben fer les coses amb una mica de coherència. En aquest cas, resoldre aquest tema, fer-hi el desenvolupament que preveu la legislació estatal, no deixa de ser un element important de rectificació obligada en una política equívoca.

I ahir vaig dir, i ho dic amb tota claredat, que fer intervencionisme burocràtic a Catalunya, sense un sentit de l'objectivitat, acaba anant contra Catalunya, perquè vostès saben que, d'intervencionisme burocràtic, n'hi ha una tradició a altres nacionalitats i regions de l'Estat molt més forta que a Catalunya, i no vull estendre'm en aquest tema, i vaig recordar el que s'ha fet en política d'aval en altres zones i com això pot perjudicar si no es fa d'una forma coordinada, d'una forma correcta, un conjunt d'empreses o de sectors a nivell de Catalunya.

Aquestes constitueixen les nostres propostes de resolució. Els socialistes hem intentat ésser fidels al que fou el nostre discurs polític; hem intentat ésser fidels al contingut d'aquest debat, que era un debat d'orientació política, perquè nosaltres considerem que és necessària una reorientació política, i ens hem centrat en aquells aspectes fonamentals que, pel que afecten la collectivitat catalana, fan del tot necessari que aquesta reorientació es produeixi.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? *(Pausa.)* Per al torn en contra té la paraula el Diputat senyor Bigatà.

El Sr. BIGATÀ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, en relació amb les resolucions presentades pel Grup Socialista, en la primera hi ha una transaccional i en tot cas ja intervindrem en el moment que es faci la presentació i defensa d'aquesta transaccional. La segona ha estat transaccionada entre quatre Grups parlamentaris. I jo intervindria molt breument, perquè, en tot cas, Diputat senyor Armet, jo el que no voldria és tornar a encetar el debat d'ahir. Vostè ha intentat avui introduir certs elements, certs elements que no corresponen a aquest moment procedimental del debat, però, en tot cas, jo miraré de ser —com vostè ho diu moltes vegades— objectiu i racional —li agraden molt, a vostè, l'objectivitat i la racionalitat— i, en tot cas, jo ho faré, i ho faré essent breu.

En primer lloc, hi ha la tercera resolució que vostè ha presentat, que presenta el seu Grup, en el sentit de presentar, en el termini d'un mes —d'acord, en el termini d'un mes—, «la relació de places de nova contractació dotades d'ençà de la constitució d'aquesta Cambra, assenyalant en cada cas les formes de publicitat, concursos, així com les persones». Bé. Nosaltres hem presentat també una resolució més general, entenem que més globalitzadora, que també incloïa aquest fet que vostès demanen en aquesta resolució, i també hem dit que nosaltres estàvem d'acord amb una primera part de la resolució presentada pel Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que també feia referència a tota aquesta temàtica.

Quant a la resolució número 4, la resolució número 4 presentada pel Grup Socialista, nosaltres estem d'acord amb la primera part, amb el primer paràgraf, fins a «municipal», «...amb l'objectiu d'enfortir l'autogovern català, el Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a impulsar l'autonomia municipal.» Entenem que la resta de tota aquesta resolució és deixar de banda allò que moltes vegades o algunes vegades el Grup Socialista ha criticat, precisament : que el Consell Executiu faci allò que ha de fer el Parlament, que el Parlament ha de fer la llei d'organització territorial i ha de fer la llei de règim local. En tot cas, nosaltres entenem que aquesta redistribució de competències, aquesta delegació i, en tot cas, aquest procés de descentralització i desconcentració que està implícit en aquesta resolució, entenem que això s'ha de fer per llei del Parlament, i no per una resolució.

Quant al cinquè punt presentat pel Grup Socialista, bé, aquí tornem a ser en el que en aquests debats normalment acostuma a passar, que a través d'una resolució, d'un debat que és d'acció política i de govern, s'intenta, s'intenta —no d'una manera obscurantista, sinó que d'una manera clara, Diputat senyor Armet—, en tot cas, d'introduir aquells principis que permetin dir «senyors, nosaltres hem fet una moció de repro-

vació, o una moció de censura, encara que sigui obscurantista o encoberta, en tot cas, sobre la realització de la política econòmica del Govern». En tot cas, a més del que he dit, senyores i senyors Diputats, ja entenen que nosaltres votarem en contra d'aquesta resolució, tant el seu primer paràgraf com el segon, perquè nosaltres entenem que en tot el que fa referència a la reconversió i a la reestructuració industrial hi ha un projecte de llei aprovat pel Congrés de Diputats de Madrid. En tot cas jo li voldria dir que és molt difícil fer una llei només que pugui donar l'abast a tot el que són els diferents sectors, el tèxtil, el metallúrgic, de les motos i això. Nosaltres entenem que aquest és un procés que és millor, i és més viable, i és més eficaç, de fer a través de la gestió ordinària, de la gestió normal del Consell Executiu de la Generalitat. Per tot això, nosaltres votarem en contra també d'aquesta resolució cinquena del Grup Socialista.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a la proposta de resolució transaccional que ha significat la retirada de... *(Pausa.)* No, no, no, perquè l'ordre a seguir, en el cas d'una proposta transaccional com és aquest cas, respecte d'una resolució del Grup del Partit Socialista Unificat i del Grup Socialista, és després de la del Grup a qui li tocava més tard en la discussió. És a dir, aquí, ara es tracta de la proposta de resolució presentada pel Grup Socialista i el Grup del Partit Socialista Unificat, i que porta també la signatura del Grup dels Centristes, però que, normalment, aquesta signatura des del punt de vista procedimental no té valor perquè la signatura del Grup de Centristes no significa cap retirada d'una proposta anterior seva.

Aleshores, aquesta proposta fa referència al contingut, diguéssim, de la primera resolució proposada pel Grup Socialista i de la sisena proposada pel Grup del Partit Socialista Unificat.

Els signants estan d'acord que la defensi el Diputat senyor Armet. El senyor Armet té la paraula.

El Sr. ARMET : Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta proposta de resolució —que en aquests moments és una proposta de resolució transaccional, i, per tant, intentaré no interpretar la voluntat dels Grups que fan la transaccional, però crec que sí la voluntat de part de la Cambra quant a la preocupació que manifesta— fa referència, lògicament, a reclamar al Consell Executiu el compliment, durant el present període de sessions, de les resolucions aprovades per aquesta Cambra, màxima representació de tot el poble de Catalunya, i encara incomplertes.

Possiblement, en la història d'aquest Parlament hi ha hagut tot un conjunt de debats que han portat o han donat lloc a un seguit, a un reguitzell de mocions, hi ha hagut debats importants, debats polítics, debats sectorialitzats, com el tema de l'atur, debats de gran transcendència, com el programa d'actuació econòmica, debats que s'emmarcaven en una actuació que calia que el Consell Executiu desenvolupés al llarg de la legislatura.

La nostra sorpresa ha estat constatar reiteradament incompliments, incompliments manifestos; en algun cas, si aquests incompliments, el Consell Executiu no podia dur-los a terme, calien les explicacions pertinents en el Parlament. Però, d'una forma o d'una altra, la nostra preocupació és que

significa que curiosament la situació d'un govern minoritari fa que se situï més al marge del Parlament que un govern amb majoria estable. És a dir, un govern minoritari intenta, òbviament, situar-se al marge de la confrontació parlamentària i no compleix moltes de les seves resolucions. Tot al contrari del que semblaria des d'una perspectiva de reforçament d'un govern minoritari en relació amb unes propostes aprovades pel Parlament i a l'establiment, per tant, d'unes majories estables que li permetessin governar. És a dir, hem notat una política de distanciament progressiva del Consell Executiu de cara al Parlament que a nosaltres ens preocupa.

Entrant en els temes concrets, veiem que tot el paquet que fa referència al tema laboral ha estat incomplet quasi en la seva totalitat pel que són aspectes que poden afectar els treballadors de Catalunya: tot el disseny de política en relació amb la joventut, tot el disseny de política en relació amb les hores extraordinàries, tot un conjunt d'aspectes concrets que exigien una política de govern coherent, han estat absolutament oblidats pel Parlament de Catalunya. Jo no llegiré totes les resolucions que aquí tinc —tots els papers corresponents a les resolucions— per no fer-me llarg en aquest tema, però em sembla que aquesta és la primera constatació important en relació amb els incompliments. Aspectes que fan referència a la funció pública, com per exemple la necessitat del projecte de llei de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, que se'ns pot dir que ara recentment acaba d'entrar, i sempre que hi ha algun debat sempre entren tres o quatre petites cues que «colen» en el moment del debat; aquest no és el tema. Nosaltres, d'això, en parlàvem el 16 d'octubre de 1980, i mentrestant ens hem trobat —com algun Diputat del nostre Grup ha dit— que l'Escola d'Administració Pública ha estat una gran frustració per a Catalunya perquè era, evidentment, l'instrument necessari per a fer aquell reciclatge de funcionaris i per a fer la formació dels nous funcionaris de Catalunya. D'una forma o d'una altra, aquest tema té una gravetat, perquè un incompliment del 16 d'octubre de 1980 en relació amb un tema tan cabdal com és l'Escola d'Administració Pública no deixa de ser molt preocupant des de la perspectiva estrictament parlamentària.

Ens trobem amb un conjunt de resolucions, pel que fa a temes sectorials, especialment tot el camp de l'agricultura, en el qual es desenvoluparen tot un conjunt de resolucions i recomanacions d'actuacions en relació amb el sector agrari, però on no s'ha desenvolupat res. Ens trobem, concretament, amb el camp dels serveis socials, on hi ha hagut una mancança important, i hi ha resolucions en aquest sentit. Ens trobem, concretament, amb el camp del sector pesquer, en què calia una regulació, que ha donat lloc a interpellacions i preguntes en aquest Parlament, sector que es troba, evidentment, amb greus dificultats estructurals, com tots vostès coneixen, en què no s'ha desenvolupat la política que aquí es preveia. Ens trobem, per tant, amb tot aquest seguit del que en podríem dir preocupacions de sectors de la població de Catalunya, de les quals aquest Parlament no ha sabut res, i que el Consell Executiu ha marginat. Aspectes que fan referència a la reconversió industrial, com el Consell de Reconversió Industrial, que en un moment determinat el Grup parlamentari del PSUC presentà en aquest Parlament. Tot l'aspecte que fa referència a la constitució d'empreses cooperatives o basades en altres

formes de participació col·lectiva. En el debat del 21 de novembre de 1980, es veié que un dels instruments fonamentals per a fer front a la crisi era que el Consell Executiu emprengués una actuació activa en aquest sentit. Què ha fet el Consell Executiu davant de situacions crítiques que s'han produït, amb Caixes de Crèdit Cooperatiu? Què ha fet el Consell Executiu per a incentivar i per a orientar la creació, la creació, de cooperatives o sortides cooperatives davant de determinats esdeveniments econòmics? Què ha fet el Consell Executiu en relació amb les possibilitats que li oferien els coeficients obligatoris de les Caixes, que en lloc d'anar destinats a inversions tradicionals o colls de botella del sector privat o del sector mixt, com s'ha fet —oncològics, etc., etc.—, fes una petita política de direcció d'aquestes inversions en relació amb aquests sectors? La preocupació, en aquest sentit, per a nosaltres és molt important.

Podríem fer tota la relació de les mesures de caràcter laboral que no han estat acomplertes, i en totes elles hi podria haver una justificació. Jo li diré al Consell Executiu que no he parlat dels traspassos de justícia, ni he parlat de temes concrets i específics, on em poden dir: «miri, ho hem intentat i no ho hem pogut fer», però jo li diria també, al Consell Executiu, que el que convé, quan això no és possible, són les explicacions pertinents en el Parlament, no en el moment en què l'oposició assenyala el tema, sinó en el moment adequat. Però la preocupació fonamental que nosaltres tenim en relació amb aquest tema és que d'una forma o d'una altra no s'han emprès aquelles mesures de caràcter progressista que aquest Parlament havia aprovat, que feien referència fonamentalment a característiques del món del treball, davant d'un mar de situació de crisi econòmica, i que no hi ha hagut cap actuació decidida, i, al contrari, només s'han dut a terme sovint aquelles que donaven lloc a solucions o a resolucions fàcils per al Consell Executiu. En canvi, no s'ha emprès aquell tipus de mesures que originaven o podien originar relacions difícils del Consell Executiu en relació amb els sectors que intenten representar.

Dit això, aquest Diputat que els parla vol dir, amb tota la seriositat política, que el prestigi del Parlament l'hem de fer tots; en aquest cas crec que tots els Grups parlamentaris han de fer els esforços que convingui; que, d'una forma o d'una altra, la responsabilitat de l'oposició és l'exigència dels compliments, però la responsabilitat del Consell Executiu és estar atent als terminis, a les responsabilitats, o, si no, donar les explicacions pertinents en cadascun dels casos al Parlament de Catalunya. Si aquesta conducta continua, si aquesta conducta és la conducta habitual, es demostraria, si més no, o que el Consell Executiu té una manca de respecte al Parlament, o que hi ha una situació de forta debilitat del Govern per tal de prendre mesures que li poden comportar dificultats a la Cambra.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra té la paraula el Diputat senyor Bigatà.

El Sr. BIGATÀ: Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument. Diputat senyor Armet, no és cert que el Consell Executiu de la Generalitat estigui al marge de l'actuació parlamentària. El Consell Executiu

de la Generalitat em sembla que, en el transcurs d'aquest debat d'acció política i de govern, ha donat aquelles explicacions que han convingut, quan han convingut i com han convingut. Per tant, hi ha afirmacions que, en tot cas, no es poden generalitzar; hi ha afirmacions que, en tot cas, s'han de precisar. Jo també voldria dir al Grup Socialista que també haurien d'haver precisat la seva esmena. Quines són? No ho diu, diu: «i encara incomplertes», i n'hi ha moltes, vostè ho diu, d'incomplertes. «N'hi ha moltes», vostè diu, no diu quines. Jo li dic: n'hi ha moltes que estan complertes, perquè la majoria d'aquestes resolucions que s'han fet en aquest Parlament en el transcurs dels debats han estat incorporades, votades pel Grup de Convergència i Unió, que dona suport al Govern. En tot cas, en acceptar-les, el Govern, en la seva tasca diària, ha anat incorporant precisament aquestes resolucions i el sentit, en tot cas, de la votació majoritària d'aquelles resolucions que el Grup que dona suport al Govern ha votat.

També li voldria dir, en la funció pública, només una precisió. Precisament en la moció que vostè ha esmentat, de presentar el projecte de llei de l'Escola d'Administració Pública, precisament en aquesta no hi havia termini, no hi havia termini, un termini cert, per al seu compliment. Quant al que vostè diu, que quan comencem o anem a fer el debat d'acció política i de govern, general, entren tres o quatre o cinc projectes de llei, el període de sessions, Diputat senyor Armet, comença precisament, el període de sessions d'aquesta legislatura comença, precisament, a primers de setembre.

Res més, només per dir-li que de la mateixa manera que vostè em diu que n'hi ha moltes d'incomplertes, jo li dic que n'hi ha moltes de complertes. Per tant, nosaltres, davant la manca de precisió de les seves resolucions, ens abstindrem en aquesta resolució del Grup Socialista.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a les propostes de resolució del Grup parlamentari de Centristes. Per a defensar-les té la paraula el Diputat senyor Capdevila.

El Sr. CAPDEVILA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, són quatre les resolucions presentades pel nostre Grup, a l'última em fa l'efecte que no puc referir-me en aquests moments, donat que ha estat objecte de transacció amb altres tres Grups parlamentaris, i que, per tant, segons les normes establertes per la mateixa Mesa, en correspon la defensa amb posterioritat a la defensa de les proposicions concretes singularment defensades pel nostre Grup parlamentari.

Bé, aleshores, les esmenes que resten fan referència a tres camps que creiem importants. Evidentment, d'un debat general es podria extreure un nombre quasi infinit de resolucions que afectessin tots i cadascun dels punts i sectors tractats al llarg d'aquest debat general. Això faria interminable i, d'altra banda, faria ineficaç aquest mateix debat, perquè hi hauria massa resolucions i no podríem després —tant si s'han complert com si no— portar a terme una fiscalització i control eficaços per aquest mateix Parlament sobre el compliment d'aquestes resolucions, i, en segon terme, perquè potser ens perdriem en els petits detalls que ens apartarien d'aquests grans trets que creiem que són els que han de venir i, per part nostra, portar, almenys, aquí, al Parlament de Catalunya.

Els tres camps són: el camp agrari, per començar, el camp

de les inversions i el camp de la mateixa Administració pública de Catalunya. En el camp agrari, la nostra proposta de resolució demana un debat general sobre política agrària, per moltes raons, però fonamentalment —i ara amb un cert caràcter d'urgència— perquè s'ha donat el cas, insòlit i preocupant, que el Molt Honorable President de la Generalitat en el seu llarg discurs no dedicà ni un sol mot als greus problemes que afecten el camp. I com que, després, la intervenció del senyor Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ha donat una explicació, al nostre entendre gens satisfactòria, de l'actuació de la Conselleria, que és, en definitiva, el Consell Executiu, sobre aquest important i sofert sector, pensem que només mitjançant un debat general en el Ple es podrà abordar el tema amb tota l'amplitud que mereix. Pensem que amb un debat, i amb el temps necessari, es podrà, entre altres coses, dir, discutir i aprovar que la política seguida fins ara envers el sector, i que el senyor Conseller ha qualificat de defensa de la qualitat de productes, de la sanitat, d'investigació i planificació, de promoció, etc., ha estat equivocada, superficial i cara. Ja en parlarem al seu dia. Que el Govern de la Generalitat no ha pres consciència de la crisi del camp, aguditzada aquests últims anys per l'augment desmesurat dels costos de producció i l'enfonsament dels preus dels productes, mentre, una i altra vegada, el President fa esment de la crisi industrial i d'altres sectors, la qual preocupació compartim i pretenem fer-la extensiva al món agrari. Que la crisi del binomi cost-preus és greu, que és menester una reestructuració del sector i una orientació de cultius, que és menester clarificar i controlar les denominacions d'origen per a evitar frau, que és menester una política oberta de mercats, és menester una política social agrària. En fi, aquests i molts altres temes hauran d'ésser objecte del debat que es proposa, amb la seguretat que la participació de tots els Grups parlamentaris serà capaç d'arbitrar mesures adients i donar resposta a una pagesia que ha quedat confosa i malparada davant la manca de programa, i més encara de l'incomprensible oblit del Consell Executiu de la Generalitat.

Quant al segon punt, he anunciat ja que fa referència a les inversions públiques. Pren partida a causa de dos tipus de motivacions; potser la més immediata és la pregunta que feia el mateix President de la Generalitat, si s'havia d'augmentar o no el deute públic de la Generalitat, i la segona, la consideració de quina naturalesa i quin és l'objectiu que en definitiva han d'assolir les inversions públiques realitzades arreu del territori de Catalunya. Quant a la primera, ja vam dir que ni sí ni no al deute públic, a l'increment d'aquest deute públic, però sempre que les inversions realitzades tinguessin un efecte multiplicador. Inversions que, d'altra banda, pretenen, jo diria, amb aquesta proposta nostra... És a dir, i la lleigeixo perquè sigui més entenedor per als senyors Diputats, que «els programes d'inversions per tal d'augmentar el volum d'inversions públiques a Catalunya, els programes d'inversions a realitzar pel Consell Executiu de la Generalitat donaran entrada al principi de la cooperació i finançament cooperatiu amb la resta d'institucions públiques de Catalunya». I anuncio ja, senyor President, que retirariem la ratlla que diu: «i als ens privats prestadors de serveis públics», això ho retirariem de la votació, i, per tant, de la nostra proposta. Aleshores, repeteixo que pretén l'augment de les inversions públiques, dels programes a realitzar, es demana que es doni entrada a aquest

principi de cooperació en el finançament cooperatiu amb la resta d'institucions públiques de Catalunya. El principi creiem que és clar què es pretén. Hi ha moltíssimes inversions a realitzar pel Consell Executiu de la Generalitat, que si al seu torn motivés inversions realitzades o a realitzar per altres ens públics de Catalunya, tindríem un clar efecte multiplicador d'aquestes inversions. Evidentment que hi ha casos en què això no es pot fer, evidentment que hi ha casos o supòsits en els quals una obra completa la realitza purament i simplement el Consell Executiu de la Generalitat, però pensin vostès en quants i quants camps, en el cas, per exemple, dels serveis socials, en el camp de realitzacions territorials o immobiliàries a realitzar, per exemple, pels municipis, etc., etc., pot, el mateix Consell Executiu, demanar la cooperació econòmica d'altres ens públics de Catalunya, amb la qual cosa, evidentment, està multiplicant aquella inversió. I és que, de vegades, el problema no és simplement econòmic, no és només que així es multipliquin els efectes de la inversió i, per tant, els fa front, perquè genera més inversió, més treball, menys atur, sinó perquè al mateix temps això comporta un clar canvi de criteri de govern o d'acció de govern.

I m'explicaré : governar no és essencialment fer, o únicament fer, és també excitar, impulsar, animar l'acció política dels altres ens del propi territori, perquè, en definitiva, es guanya eficàcia amb aquesta acció i es guanya, d'altra banda, ho repeteixo, més obra pública realitzada en aquesta realitat. I, aleshores, si això es té clar, si, en realitat, es té clar que el que importa és fer el màxim d'obra possible, que es gaudeixin d'aquesta obra el màxim de destinaris possibles i que no importa tant qui ho fa com que es faci, es quan es canvia la inversió —exclusiva i excloent, moltes vegades feta per un ens públic— i s'associa, a través d'aquest principi que anomenem de cooperació i de finançament, a altres ens públics.

Tercer punt : diem que, en el termini de dos mesos, el Consell Executiu de la Generalitat presentarà al Parlament de Catalunya els criteris que ha seguit i que pensa seguir per a la distribució de les seves competències entre els òrgans de l'Administració directa i indirecta de la Generalitat, així com la descentralització o la delegació d'exercicis, si s'escau, als òrgans territorials inferiors. Aquesta proposta de resolució contempla dos supòsits diferents : el primer és l'estructuració —no hi ha res d'estructuració sinó l'estructuració— de la mateixa Administració de la Generalitat pensant, decidint, definint abans, quin tipus d'Administració es vol perquè aquesta Administració sigui més eficaç. Ja entenc que, realment, de vegades es fa difícil —es fa difícil quan es troba una matèria concreta i competència a exercir directament— a quin òrgan de la mateixa Administració se li ha de donar aquesta competència. Però sí que hi ha uns trets fonamentals, sí que hi ha unes directrius que val la pena de forçar, al mateix Consell Executiu, perquè, a Madrid, estudiï abans i plasmi quin és el seu organigrama de funcionament. És a dir, no és el mateix, i obeeix a criteris diferents, a criteris polítics diferents, actuar directament a través d'òrgans de la mateixa Administració situats a la seu central on és l'Administració, fortament o majoritàriament, o a través d'òrgans indirectes d'aquesta mateixa Administració. No és el mateix, perquè obeeix també a criteris diferents, actuar a través dels òrgans normals d'Administració que actuar a través d'organismes autònoms dotats de personalitat

jurídica pròpia o independent, que tenen una flexibilitat i unes possibilitats d'actuació més eficaçes, de vegades, que la mateixa Administració, que és més feixuga i subjecta a altres normes de funcionament.

Com tampoc no és el mateix, no és el mateix —i vaig al segon apartat de la nostra proposta de resolució— actuar retinent la titularitat de la competència, i l'exercici de la competència, que retenir només la titularitat de la competència i deixar que l'exercici d'aquesta es realitzi a través d'altres ens públics o altres òrgans de la mateixa Administració. Com, d'altra banda, pot ser molt més eficaç per a l'administrat, si es té una concepció global, una concepció global d'Estat —en aquest cas, de Generalitat—, actuar a través d'altres ens territorials que formen la Generalitat. Aleshores, no simplement estem..., i de vegades això és, jo en diria, una temptació evident i clara en l'exercici del poder de fer coses, moltes coses, totes les coses, si és possible, un mateix, sinó de fer ordenadament les coses i fer eficaçment les coses. Si es poden, i s'han de fer més ordenades a través d'una estructuració interna més aprofundida i millor de la mateixa Generalitat, si es poden fer més eficaçes fins i tot a través de la descentralització o la delegació de l'exercici d'aquestes competències, és el que demanem que faci el Consell Executiu de la Generalitat. Si ha tingut criteris fins ara per a fer-ho d'aquesta manera, si ha pensat sobre aquesta qüestió, i quin criteri en tot cas poden tenir en el futur per a actuar en aquesta matèria.

Ja entenem una cosa, jo personalment entenc una cosa : que algunes d'aquestes coses són també, substancialment, objete de llei, però es que el dit Estatut Interior o Llei que forma part de l'Estatut Interior del President del Parlament i del Consell Executiu, li manca una part important sobre règim jurídic de l'Administració de la Generalitat, i, en definitiva, de l'estructuració interna i territorial de la mateixa Generalitat.

Jo diria —i potser és una certa deformació personal meva— que a mi em produeix molt neguit veure com aquesta Administració es va construint a Catalunya a cop de decret; per tant, en la part que em correspon com a Diputat d'aquest Parlament, també assumeixo la meua quota de responsabilitat per la manca encara d'aquesta llei. Per aquesta raó, i deixant el punt quart, com deia senyor President, a part, demanem, en nom del nostre Grup parlamentari, l'aprovació d'aquestes propostes de resolució.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra.

Passem doncs a la proposta de resolució transaccional formulada pels Grups de Convergència i Unió, Socialista, Partit Socialista Unificat i Centrista, que comporta la retirada dels punts número 1 de la proposta de Convergència i Unió, número 2 de la proposta Socialista, número 1 de la proposta del Partit Socialista Unificat i número 4 del Grup de Centristes. Per a la defensa d'aquesta proposta transaccional, els Grups s'han posat d'acord...? *(Pausa.)* No hi ha defensa. Molt bé; per tant, tampoc no hi ha torn en contra i podem passar directament a les votacions.

Bé, comencem doncs amb la votació de les propostes de resolució del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Em penso que facilitarem les coses si anem votant punt per punt.

El primer punt a votar és el que portava el número 2, amb la proposta inicial.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El segon punt de la proposta ha estat rebutjat per 58 vots a favor, 65 en contra i 8 abstencions.

Passem ara a votar el punt número 3.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus?

Les senyores i els senyors Diputats que estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt 3 de la proposta ha estat aprovat per 123 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

Passem ara a votar el punt número 4. Les senyores i els senyors Diputats que hi estan a favor?

(El senyor Ribó s'aixeca per parlar.)

El SR. RIBÓ : Del punt número 4, nosaltres suprimiríem la paraula «la coordinadora», a la darrera ratlla, i a «la representativitat del personal».

El SR. PRESIDENT : El darrer paràgraf dirà : «...així mateix, el Consell Executiu ha de garantir un procés electiu per a la representativitat del personal»

(El senyor Hortalà s'aixeca per parlar.)

El SR. HOTALÀ : Nosaltres demanaríem que aquesta Proposta de Resolució es votés separatament. Primer, des del «el Parlament de Catalunya...» fins a «...la publicitat en la convocatòria de les proves...», i, a partir d'aquí fins al final.

El SR. PRESIDENT : És a dir que votariem primerament el començament fins a «...publicitat en la convocatòria de les proves...». D'acord.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del punt 4 de la proposta de resolució del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, pel que fa referència al començament fins a «publicitat en la convocatòria de proves...». Els que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquesta primera part del text ha quedat aprovada per 123 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

Passem ara a votació, la segona part; és a dir : la continuació del primer paràgraf, que diu : «...i la participació de representants del personal als òrgans de naturalesa tècnica...», i, després, el segon paràgraf amb la supressió indicada pel senyor Ribó anteriorment.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquesta segona part ha estat rebutjada per 58 vots a favor, 65 en contra i 8 abstencions.

Passem ara a votar el punt 5 de la proposta de resolució.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan a favor, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La Proposta ha estat aprovada per 58 vots a favor, 54 en

contra i 19 abstencions.

Passem ara a votació el punt 7 de la Proposta.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La Proposta ha estat rebutjada per 58 vots a favor, 65 en contra i 8 abstencions.

Passem ara a votació el punt 8 de la proposta.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La Proposta ha estat rebutjada per 58 vots a favor, 65 en contra i 8 abstencions.

Passem ara a votació el punt 9 de la proposta.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat rebutjada per 58 vots a favor, 65 en contra i 8 abstencions.

Passem ara a votació el número 10, l'apartat 10 de la proposta.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan a favor, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat acceptada per 123 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

Votem ara el número 11 de la proposta.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat rebutjada per 58 vots a favor, 65 en contra i 8 abstencions.

I, finalment, passem a votació el darrer apartat de la proposta de resolució del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, el número 12.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat rebutjada per 58 vots a favor, 65 en contra i 8 abstencions.

Passem ara a votació les propostes de resolució del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

Primerament, la proposta número 2.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan a favor, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat aprovada per 123 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

A continuació, passem a votació la proposta número 3.

(El senyor Ribó demana la paraula.)

Senyor Ribó?

El Sr. RIBÓ : Demanaríem que es votés a part l'encapçala-

ment de la resta de la proposta. És a dir, que es votés des de «continuar» fins a «principis» en una votació, i la resta en una altra votació, senyor President.

(El senyor Martín i Toval demana la paraula.)

El Sr. PRESIDENT : Senyor Martín Toval?

El Sr. MARTÍN I TOVAL : El sentit de la nostra intervenció és el mateix, ara, potser bastaria amb votar a part «continuar», i que el verb «actuant», si és que fos aprovat, fos adaptat al temps corresponent per la Mesa al seu moment. Perquè nosaltres el que volem votar d'una manera diferenciada és el verb «continuar». Si el Grup del PSUC hi estigués d'acord, podríem deixar així l'encapçalament, part de l'encapçalament en la votació.

El Sr. PRESIDENT : És a dir, aleshores si el Grup parlamentari del PSU hi estigués d'acord, es podria votar «actuar en matèria de la funció pública».

El Sr. RIBÓ : Sí, sí, estaríem totalment d'acord per millorar la redacció, perquè la paraula que nosaltres volíem diferenciar en la votació és el sentit de continuïtat, de «continuació».

El Sr. PRESIDENT : Bé, jo proposaria, si les senyores i els senyors Diputats no hi tenen inconvenient, fer dues votacions, evidentment...

(El senyor Bigatà s'aixeca per parlar.)

El Sr. BIGATÀ : Senyor President, nosaltres, en tot cas, retirariem el mot «continuar».

El Sr. PRESIDENT : És a dir, en comptes...

El Sr. BIGATÀ : No, «continuar». «Actuant en matèria de la funció pública».

El Sr. PRESIDENT : No, és a dir, quedaria «actuar».

El Sr. BIGATÀ : «Actuar». D'acord.

El Sr. PRESIDENT : Substituir «continuar actuant» és una esmena tècnica per «actuar».

Bé, aleshores anem a votar el text d'aquesta resolució número 3 de les propostes del Grup parlamentari de Convergència i Unió, però començant per la paraula «actuar». «Actuar en matèria de la funció pública, prestant especial atenció als següents principis, etc.».

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquest punt 3 ha estat aprovat per 123 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

Anem a votar ara el punt número 4.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan a favor, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El punt número 4 ha quedat aprovat per 123 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

I votem ara el darrer punt d'aquestes propostes de resolució, del Grup parlamentari de Convergència i Unió. El punt número 5.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquest darrer punt ha quedat aprovat per 123 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

Passem ara a votar les propostes de resolució del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. La primera, la número 1.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan a favor, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat rebutjada per 55 vots a favor, 67 en contra i 9 abstencions.

Passem ara a votar el segon punt de la proposta, el número 2.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan a favor, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat acceptada per 122 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

Passem ara a votar les propostes de resolució del Grup Socialista. Primerament, el tercer punt de la proposta.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat acceptada per 123 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

Passem ara a votar el quart punt de la proposta.

El Sr. CAPDEVILA : Senyor President!

(El senyor Hortalà demana la paraula.)

El Sr. PRESIDENT : Senyor Capdevila, primer.

El Sr. CAPDEVILA : Sí, senyor President, votació separada, la primera fins a «autonomia municipal», tercera ratlla de la proposta. I la resta fins al final. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Coincideix, senyor Hortalà?

(El senyor Hortalà assenteix.)

Passem a votació el començament del punt quart de la proposta, que diu exactament : «Amb l'objectiu d'enfortir l'autogovern català, el Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a impulsar l'autonomia municipal.»

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquesta primera part del text ha quedat aprovada per 123 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

I ara passem a votació la continuació del punt quart de la proposta.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan a favor, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

(Rialles.) Silenci!

Aquesta segona part ha estat aprovada per 58 vots a favor, 56 en contra i 17 abstencions.

Passem ara a votar el cinquè punt de la proposta socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus. *(Remor de veus.)*

No hi tenen cap inconvenient cap dels presents? *(Remor de veus.)*

Bé, jo crec que si hi ha cap objecció, com que això, segons les normes parlamentàries, no és admès, per tant, no hi ha

votació separada.

Jo lamento, senyor Capdevila, que potser la velocitat amb què procedeix ha donat lloc a això. Intentaré anar més a poc a poc, doncs, però, en fi...

Comencem, doncs.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan a favor?

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquest cinquè punt de la resolució ha estat rebutjat per 58 vots a favor, 65 en contra i 8 abstencions.

Passem ara a votació la proposta de resolució transaccional que significava la retirada de la proposta socialista, punt 1, i de la proposta del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, punt sisè.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta proposta transaccional, que es posin dempeus.

(El senyor Bigatà demana per parlar.)

El Sr. BIGATÀ : Les dues transaccionals, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : És l'ordre de discussió. Anem seguint amb la votació l'ordre de discussió a fi que no hi pugui haver error. De tota manera, ho vaig a llegir perquè és un text molt curt : «Reclamar del Consell Executiu el compliment, durant el present període de sessions, de les resolucions aprovades per aquesta Cambra, màxima representació de tot el poble de Catalunya, encara incomplertes.»

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat aprovada per 78 vots a favor, cap en contra i 53 abstencions.

Passem ara a votar les propostes de resolució del Grup de Centristes. Primerament, la número 1.

Les senyores i senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Em sembla que en el d'abans hem anat a poc a poc. Aquesta vegada, més a poc a poc. *(Rialles.)*

(El senyor Bigatà demana per parlar.)

El Sr. BIGATÀ : Senyor President, no ha demanat vostè encara votació? Jo li demanaria, en tot cas, la votació separada del primer paràgraf fins a Generalitat.

El Sr. PRESIDENT : No, no, ho sento molt. He dit ben bé el que es votava, i calia, doncs, abans de començar la votació, que es demanés això. Seguim el precedent anterior a la demanda de vostès.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat aprovada per 78 vots a favor, cap en contra i 53 abstencions.

(El senyor Capdevila s'aixeca per parlar.)

El Sr. CAPDEVILA : Perdoni que el talli, per no retardar-me després. Com he dit abans, nosaltres suprimiríem «i ens privats prestadors de serveis públics.»

El Sr. PRESIDENT : Sí, senyor. Això ja estava anotat.

El Sr. CAPDEVILA : Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Ha estat retirat en el curs de la defensa. De manera que passem ara al punt número 2, amb la supressió que acaba de ratificar el senyor Capdevila.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan a favor, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'article ha estat aprovat per 122 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

Passem ara a votar el punt 3 de la proposta de resolució centrista.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan a favor, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat aprovada per 122 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

Bé, ens queda ara només per votar la darrera proposta de resolució transaccional, formulada pels Grups de Convergència i Unió, Socialista, Partit Socialista Unificat i Centrista. *(El Senyor Martín i Toval demana per parlar.)* Senyor Martín...

El Sr. MARTÍN I TOVAL : Donat que aquesta proposta no ha estat objecte de debat ni de defensa, ni de torn en contra a proposta dels Grups que la proposaren, demanem, senyor President, la seva lectura abans de procedir a la votació.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Secretari procedirà a la lectura.

El Sr. SECRETARI PRIMER : «El Parlament de Catalunya acorda : Arran dels fets produïts darrerament a Catalunya, que incideixen negativament en el clima de convivència cívica, condemnar-los bo i reafirmant la necessitat de fomentar en tot moment un clima de convivència entre tots els ciutadans de Catalunya. Així mateix, instar el Consell Executiu que, en l'àrea de les seves competències, prengui prioritàriament les mesures necessàries per tal d'evitar qualsevol deteriorament d'aquesta convivència i, especialment, que estudiï i porti a terme una campanya institucional que tendeixi a reforçar-la, a l'eradicació de tot radicalisme polític i a la vertebració de la societat catalana, bo i estimulante, per la seva part, en tots els seus actes i manifestacions, la participació i presència de tots els catalans, qualsevol que sigui el seu origen, la seva posició, la seva llengua o les seves creences.»

El Sr. PRESIDENT : Anem a votar el text que ha estat llegit ara mateix.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquest text ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Per explicació de vot té la paraula el Diputat senyor Gutiérrez Díaz, en nom del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Donem cinc minuts : article 82, punt 1.

El Sr. GUTIÉRREZ I DÍAZ : En realitat, senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, pujo, en aquesta explicació de vot, comptant amb cinc minuts menys del que havia de dir, del temps que jo havia previst, perquè creia que es tractava de deu minuts els que em permetrien adreçar-me a vostès. De tota manera, ja que em trobo en aquesta circumstància, demanaria al senyor President, no generositat, sinó que, quan em quedés mig minut, tingués l'amabilitat d'avisar-me...

El Sr. PRESIDENT : D'acord. Amb la seva habilitat parlamentària, reduir de deu minuts a cinc no té importància.

El Sr. GUTIÉRREZ I DÍAZ : És veritat. *(Fortes rialles.)* Senyor President, quan, a més a més, penso donar-me temps

per endavant, perquè, senyores Diputades, senyors Diputats, jo vinc a explicar aquí el vot de la desconfiança. Hem votat una i una altra vegada resolucions en aquest Parlament que teòricament, obligarien el Consell —en primer lloc, el senyor President— a complir allò que disposa el Parlament. Jo podria aquí, avui, fer una llarga lectura d'aquelles resolucions que, en aquests dos anys i escaig, no han estat acomplides. Diria, breument, així, sense poder entrar en discussió, a l'engròs, que, de cinquanta-nou, almenys trenta-dues no han estat acomplides. Avui n'hi afegim quinze més, una d'elles que demana que s'acompleixin.

Senyores i senyors Diputats, quina confiança podem tenir, en acabar aquest debat? Un debat en què tots els Grups, menys el que directament dona suport al senyor President, han expressat les seves crítiques i la seva desconfiança generalitzada, generalitzada. I el senyor President ha vingut aquí i ens ha dit : senyores i senyors, jo sóc el nacionalisme. Perquè —repeteix paraules seves, pocs minuts però, em sap greu, he d'utilitzar les paraules del senyor President, perquè, és clar, són tan justes...— : «perquè des del punt de vista del meu nacionalisme i del nacionalisme de Convergència i Unió, si Catalunya se'ns trenca no ens queda res, perquè encara hi pot haver a qui li quedi la lluita de classes, o que li quedi un fet estrictament religiós, o que li quedi, per exemple, un fet d'ideologia. Per a nosaltres, en tant que nacionalistes, si Catalunya se'ns trenca, no és que perdem la nostra raó de ser com a partit, sinó que molts de nosaltres perdem l'última motivació de la nostra vida.» Però això es diu, això es diu amb les paraules que el senyor President dona de resposta al nostre Portaveu parlamentari, el senyor Rafael Ribó, quan li diu : «Senyor Ribó, ha fet una crítica molt lògica, però de vostè no en volem saber res. No en volem saber res.» Senyor President, que ens presentava un nacionalisme asexual, un nacionalisme per a tothom, angèlic..., resulta que comença a discriminar. Però hi ha moltes discriminacions.

Senyores i senyors Diputats, el problema no és qui crida una cosa i qui en crida una altra. El problema és qui s'atribueix el monopoli del catalanisme. I el que succeeix —i aquí està el fons de la qüestió— és que no hi ha sols un catalanisme a Catalunya; hi ha diversos catalanismes. Hi ha un catalanisme conservador, i d'això efectivament se'n pot sentir joiós el senyor President, que ha passat de veure com a model l'Olof Palmer, per posar-se avui a veure com a model la senyora Thatcher. Però hi ha un catalanisme popular, hi ha un catalanisme popular que ell no representa de cap manera. I, per tant, avui, aquí, no es tracta de discutir els errors comesos pel senyor Jordi Pujol i el seu Consell, sinó que es tracta de veure si tot això no és un error, si no estem capgirant una majoria social d'esquerrers a Catalunya, i precisament, al mateix temps, tenim un govern minoritari de dretes, un govern minoritari conservador. Això és el que, al nostre entendre, succeeix.

Senyor Pujol, vostè de Premià i jo de Premià, és que no sóc nacionalista, jo? (*Rialles.*) No fem broma, senyor Pujol. El que succeeix és que vostè i jo defensem dos nacionalismes i tenim qüestions en comú. Efectivament, jo em crec que vostè s'estima Catalunya, però jo també me l'estimo. Jo crec que vostè és incapaç, ni directament ni indirectament, de donar suport a aquells que diuen : «Fora xarnegos de Catalunya.» I això ho crec de tot cor. Però, al mateix temps li he de dir, de

tot cor, que la Catalunya que vostè defensa no és la Catalunya asexual, no és un nacionalisme que no té res al darrera, és el nacionalisme que vota sí a l'entrada de Catalunya a l'OTAN, és el nacionalisme que dona suport als Pressupostos Generals de l'Estat, és un nacionalisme que en la crisi no posa per endavant la solidaritat ni la lluita contra l'atur, sinó determinades reconversions que es traslladen mecànicament a Catalunya, i no es fa una proposta global de reindustrialització de la nostra collectivitat nacional. Són catalanismes diferents. I, en el camp cultural, ah!, no ho dic jo : senyor Antoni Tàpies, a *La Vanguardia* : torpitud, manca d'interès, autoritarisme, sectarisme, conservadorisme són els qualificatius que més abunden en referir-se a l'actual Conselleria de Cultura, el que, precisament, menys lliguem amb la paraula cultura. Vostè ha desmentit la frase de Gaziel que ser catalanista i ser conservador a la vegada no és possible.

Senyor President, suposo que dec estar esgotant els meus cinc minuts. Jo no vull abusar...

El Sr. PRESIDENT : Li queda mig minut, senyor Gutiérrez.

El Sr. GUTIÉRREZ I DÍAZ : ...d'aquesta generositat. Doncs bé, en aquest mig minut, jo vull anunciar aquí, posant punt final en aquest debat —ja s'ha acabat, senyor President, per a nosaltres aquest debat—, però posant punt final en aquest debat, vull dir-li, al senyor President, a les senyores Diputades i als senyors Diputats que, immediatament, acollint-nos a la Llei dita del Parlament, el President i el Consell Executiu, i molt concretament al seu article 87, anem a disposar una moció de censura al Govern que encapçala el Molt Honorable President senyor Jordi Pujol i Soley.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores Diputades, moltes gràcies, senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot? (*Pausa.*) El senyor Bigatà, en nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. BIGATÀ : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, com a Portaveu del Grup de Convergència i Unió m'alegra de veure que el Diputat senyor Antoni Gutiérrez Díaz avui es troba molt bé, en tot cas ens hauria agradat a nosaltres, al Grup, que ahir s'hagués trobat millor perquè hauríem tingut l'oportunitat de debatre amb més profunditat, no només amb els cinc minuts que tenim segons el Reglament, i em sembla que hi hauríem sortit guanyant tots, vostès i nosaltres.

Vostè ha parlat de vot de desconfiança. Jo li diria que en aquesta Cambra fins que es demostrï el contrari —i això ho hem anat sentint any rera any— hi ha un vot. I ja ho vaig dir ahir en nom del meu Grup parlamentari, que no hi havia una estabilitat parlamentària —valgui la redundància— estable, sinó que era fruit de diferents posicionaments, fruit de diferents alternatives. En tot cas aquest fruit d'aquests posicionaments alternatius és el que ha fet que moltes d'aquestes lleis d'aquest Parlament poguessin tirar endavant, i algunes d'elles importants, amb el vot precisament del seu Grup i dels altres Grups. Jo diria que el 50% o el 60% de les lleis d'aquesta Cambra han sortit majoritàriament amb el vot.

Ara, des d'un punt de vista legislatiu, jo li voldria dir que aquí hi ha hagut una tasca, hi ha una tasca de govern que s'ha fet durant aquests dos anys i mig, i en tot cas jo el que li voldria

dir és que el Reglament —vostè ho ha dit al final— preveu uns mecanismes determinats. Jo només li voldria recordar quan vostè parla de moció de censura, que el Reglament parla de moció de censura constructiva, que vol dir que s'ha de presentar una alternativa a la Cambra; jo l'hi dic per si se n'havia oblidat (*rialles*), Diputat senyor Gutiérrez Díaz.

Per acabar només li voldria dir que vostè sempre ens parla del catalanisme popular i ens parla del catalanisme conservador. Jo li voldria dir una cosa : això, en primer lloc, a mi em sembla i ens sembla que és en funció dels vots del poble de Catalunya. Això ho diuen els vots, això ho diuen unes eleccions. Una altra cosa ...

El Sr. PRESIDENT : Senyor Bigatà, jo li pregaria que de tota manera relacionés això amb els vots del seu Grup en el curs d'aquestes votacions (*remor de veus*).

El Sr. BIGATÀ : D'acord. Jo només voldria dir —d'acord, senyor President— que nosaltres hem dit —i ho ha dit el President de la Generalitat— que ens sentim en la tradició històrica del catalanisme polític uns, no els únics, i això ho ha dit aquí repetidament el President de la Generalitat, i, per tant, nosaltres no qualifiquem, perquè entenem que qualsevol qualificació del catalanisme polític és excloent i el nostre catalanisme és un catalanisme integrador, globalitzador.

Per acabar, i referint-me a la petició que m'ha fet el Molt Honorable President del Parlament, jo només voldria dir i significar en relació precisament amb el tema d'explicació de vot, que no ha fet el Diputat —ho voldria recordar— senyor Gutiérrez Díaz, en nom del seu Grup parlamentari, que nosaltres, ara com ara, en les resolucions hem de dir que acceptem la majoria d'aquestes resolucions com a aportació al que és un programa de govern en aquests moments, ara com ara, el programa de govern que fa, i està fent i desenvolupant el Consell Executiu de la Generalitat.

Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot? (*Pausa.*) El senyor Armet, en nom del Grup Socialista.

El Sr. ARMET : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Grup Socialista, com sempre respectuós estrictament amb el Reglament, farà una explicació de vot de quines han estat les seves posicions.

Com s'ha pogut observar, el Grup Socialista ha votat tot aquell conjunt d'aspectes de sentit comú, elementals, reiteracions de coses moltes vegades dites, en especial les que ha presentat el Grup de Convergència. Voldria dir que hem votat, no solament aquestes propostes de resolució que en podríem dir intranscendents —i en aquest cas permetin-me que en digui evanescents—, sinó que hem votat mocions que significaven també un canvi en l'orientació política d'aquest Govern. En algunes d'elles el Govern no ha guanyat, en d'altres el Govern s'ha sumat a les votacions. Evidentment, llibertat per a tothom per a posicionar-se.

En relació amb les votacions que nosaltres hem fet de les mocions del Grup parlamentari de Convergència i Unió, hem votat la de funció pública, i em sobta moltíssim, sincerament, que el Grup de Convergència hagi tret l'expressió «continuar». En aquest sentit, volem expressar la nostra preocupació que es tregui l'expressió «continuar», quan semblava que podia tenir una certa intencionalitat política, i, si més no, el que ara

sí que voldríem saber és si la substitució del Conseller de Governació, senyor Vidal i Gayolà, té quelcom a veure amb l'exercici de la funció pública. Que quedi molt clar que per als socialistes els temes de funció pública són responsabilitat del Consell Executiu, i en especial del President.

També voldríem dir que s'han fet aquelles clàssiques «resolucionetes», des de la nostra perspectiva —i ho dic amb tot el respecte—, pel que fa al camp de serveis socials o pel que fa al camp de la sanitat.

Mirin, senyores i senyors Diputats, el camp dels serveis socials és un dels eixos fonamentals d'una política socialista. Serveis socials entesos com un tot; serveis socials entesos amb les seves vessants diferents. Hi ha una tradició socialista a tot Europa de la potenciació pressupostària dels serveis socials. Aquí se'ns fa un plantejament estrictament com si fos una campanya electoral, volent dir : «hem de fer una crida externa al que és la tercera edat i també a tot el que puguin ser ajuts a la llar i a clubs de dia». Serveis socials, estem esperant una llei de serveis socials, i sàpiguen tots els senyors Diputats i senyores Diputades que, evidentment, forma part de la tradició socialista la potenciació pressupostària dels serveis socials.

En el tema sanitari es parla de la descentralització sanitària. Com he dit abans, aquí el que tenim és un mapa sanitari, el que convé és el desenvolupament dels continguts del mapa sanitari. I és curiós observar que tenim principis normatius de planificació indicativa —valgui l'expressió— d'on caldria desenvolupar els nostres esforços que els reconvertim en uns posicionaments que sempre poden donar a entendre que hi ha una altra política diferent d'aquella política que s'havia aprovat. Tot i així, nosaltres hem votat perquè era obvi no votar aquestes coses, però, evidentment, són petites resolucions que no contribueixen a res.

Dir molt clarament, pel que fa a les resolucions dels Centristes, que hem votat les seves resolucions. Però ens agradaria que hi hagués un nivell de conseqüència política. Quan en la seva resolució es parla del principi de cooperació i finançament cooperatiu amb la resta d'institucions públiques, esperem i estem convençuts de la maduresa administrativa dels Centristes, en el sentit que en la llei pressupostària donin suport a la nostra esmena, en què dèiem exactament el mateix. És a dir, siguem conseqüents a mitjà termini tots plegats perquè serà la manera de fer possible que aquesta lògica de racionalitat administrativa tingui realment la seva plasmació pressupostària.

Voldria fer dos esments molt ràpids en relació amb el tema que aquest Parlament ha votat en relació amb el que s'ha anomenat el clima de la convivència cívica a Catalunya i la condemna que per majoria absoluta de tots els Diputats presents, per majoria per tant d'aquest Parlament, ha estat acordada. Els socialistes ens felicitem d'aquesta resolució. És positiu. Aquesta resolució significa un retorn a allò que érem fa tres o quatre anys; aquesta resolució significa situar els problemes de la convivència per damunt d'altres consideracions com un element central de la reconstrucció nacional de Catalunya, i crec que tots els Diputats han mostrat la seva responsabilitat, i, si més no, els socialistes en assenyalar aquest tema hem vist confirmada la necessitat que aquest Parlament —i en aquest cas per majoria de tots els seus membres— hagi aprovat aquesta

resolució. I, per últim, volia referir-me a l'únic vot en què nosaltres ens hem manifestat de forma negativa, que ha estat, concretament, la primera resolució d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Per als socialistes la Constitució i l'Estatut són intocables. En l'exhauriment de l'Estatut hi ha un camí extraordinari a recórrer; el desenvolupament legislatiu de l'Estatut, extraordinàriament important, no s'ha desenvolupat; les potencialitats que conté la Constitució per a reforçar competències complementàries que el mateix Estat encara pot fer són possibles si realment aquesta és la nostra orientació de govern. Jo voldria dir, per exemple, que si no creem un clima de seguretat en les nostres peces institucionals anirem malament. És a dir, per exemple, quan s'ha anat dient en aquest país al llarg d'un any, creant un sentit de frustració en el tema econòmic, que la inversió pública de l'Estat a Catalunya era del 5% quan avui sabem que la inversió de l'Estat als organismes autònoms equival a 39 000 milions de pessetes d'aquest any, i quan avui sabem que la inversió pública que pot desenvolupar la Generalitat de Catalunya són 54 000 milions, estem, evidentment, creant uns mecanismes de distorsió des del punt de vista que no anem bé, quan realment estem afermant un procés i estem afermant un procés amb força. Dir la veritat, esgotar al màxim les potencialitats estatutàries, i, dir quan anem bé, que anem bé; no centrar aquí un debat de 13 000 milions del Fons de Compensació, quan resulta que tenim 94 000 milions d'inversió en el conjunt de Catalunya, és estar creant unes distorsions pel que són les potencialitats reals que avui tenim en l'Estatut, i, d'això tots ens n'hem de felicitar.

Per tant, fer creure al poble de Catalunya que l'única via de la seva sortida és una reforma ara de l'Estatut, quan la contradicció fonamental que hi ha en aquests moments a l'Estat és entre involució, esperit centralista, alternatives que es plantegen de forma directa i indirecta la reforma de la Constitució, no és apuntalar Catalunya, i des d'aquest punt de vista no entenem les declaracions que feu ahir el President de la Generalitat i la votació que avui ha manifestat el seu Grup parlamentari.

Gràcies, senyor President; gràcies senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Hortalà té la paraula per a explicació de vot, en nom del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana.

El Sr. HORTALÀ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo també em cenyiré a l'explicació de vot, el que passa és que potser perdi interès —si se'm permet l'expressió— després de la bomba que ens ha llançat el senyor Gutiérrez Díaz.

Bé, nosaltres hem votat lògicament a les propostes de resolució del PSUC una «sí» i unes altres, la majoria, «no».

La majoria «no» perquè eren propostes que singularment expressaven constatar l'incompliment de resolucions, i en aquest sentit ens ha semblat molt millor votar la proposta transaccional de socialistes i comunistes, que de manera genèrica fa menció d'aquests incompliments de resolucions. Però, tot i així, n'hi ha dues en què potser convé un matis, una consideració addicional. La relativa a les cambres agràries o a la política agrària en general. Hem votat «no» a la proposta de resolució del PSUC i, en canvi, hem votat sí a la proposta més àmplia, que permet un debat, presentada per Centristes de

Catalunya. També hem votat «no» a la proposta de resolució del PSUC número 11, relativa al que en podríem dir política laboral amb la seva vessant de les transferències. I hem votat «no» perquè, com a membres participants de la Comissió de Transferències conjuntament amb Centristes de Catalunya i amb Convergència, en el tema del fons de tota mena, d'acord amb l'article 11, que diu que correspon a la Generalitat l'execució de la legislació de l'Estat, hi ha una clàusula de reserva que especifica concretament : «queden reservades a l'Estat totes les competències en matèria de fons d'àmbit nacional i de feina.» Per això hem votat «no». No perquè no creguem en la necessitat que es gestionin des d'aquí el Fons de Garantia Salarial, el Fons Nacional de Protecció, l'INEM, etc., sinó perquè són a la Comissió de Transferències; sabem que per un estricte compliment de l'Estatut això no és viable, i, en canvi, sabem que s'estan fent gestions perquè això es tracti per la via de conveni.

De les propostes de resolució socialistes, també n'hem votat que «sí», algunes, no totes, no la totalitat, i hem votat que no a la cinquena. Primer perquè al seu dia, amb les correccions adients, varem votar per la política econòmica del Govern de la Generalitat, i en segon lloc perquè ens sembla, després del Decret de l'Estat, de l'Administració central, del 9 de juny relatiu a la reconversió industrial, que és preferible tocar aquest tema a nivell català per decret que no pas per una normativa de caràcter general.

Hem votat —i també n'estem molt contents, molt satisfets— aquesta proposta de resolució que fa referència al clima de convivència. Molt satisfets, malgrat que hi teníem algunes reticències, perquè començar dient : «arran dels fets produïts darrerament...», com que darrerament se n'han produït tants, de fets, i potser s'han comentat més uns que altres, ens semblava que això podria ser subjectiu. Però analitzant bé la situació, hem vist que, efectivament, la paraula «darrerament» havia de ser-hi perquè, al marge d'alguns xiulets i alguns crits, ens semblen intolerables, absolutament intolerables els atemptats que ha sofert en alguns llocs de Catalunya l'estàtua d'en Casanova. Per això n'estem satisfets i per això creiem que, evidentment, hi havia de ser la paraula «darrerament».

Finalment, per acabar, senyor President, senyores i senyors Diputats, afegir que hem mantingut, malgrat la proposta suggerent, atractiva, hàbil, del Portaveu dels comunistes de Catalunya, «en relació amb la reforma de l'Estatut». I l'hem mantingut perquè —potser no se m'ha entès bé en la primera intervenció, quan defensava aquesta proposició— nosaltres hem parlat d'un moment polític complex, i hem parlat d'un compromís que fa referència a la globalitat, però també hem dit que hi havia una primera fase, i que la primera fase era que, ja que ara es vol la uniformització per a tothom, almenys les uniformitzacions siguin per al sostre superior, i que en aquest sostre superior no s'hi aculli Catalunya. Per això hem mantingut aquest terme, i l'hem mantingut perquè si haguéssim anat per la via de l'article 150.1 i 2 de la Constitució, que confereix atribucions a les Corts o delegacions a transferències específiques de l'Estat, nosaltres creiem que això comportava una llei aprovada per una majoria a Madrid, i que, per tant, una altra majoria, en un moment concret, la podia també derogar, i en cap cas sense consultar el poble de Catalunya. Per això l'hem mantinguda, conscients que els vots nacionalistes

—nacionalistes integradors, globalitzadors o dicotòmics, però en tot cas els nostres, el nostre nacionalisme— haviem de fer aquesta proposta.

A partir d'aquí, només afegir que ens ha colpit que algú s'atorgui amb exclusivitat la representació del catalanisme popular, tan entranyable per a l'Esquerra Republicana, i ens ha estranyat encara més (*remor de veus*) —acabo, senyor President— que algú parli des d'aquí que és intocable l'Estatut i a Madrid voti la LOAPA.

A nosaltres no ens interessa tant vèncer —ara com ara— com convèncer.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot? (*Pausa.*) El senyor Capdevila, en nom del Grup de Centristes.

El Sr. CAPDEVILA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, potser sense entrar absolutament en totes i cada una de les votacions, que s'han succeït d'una manera ràpida, sí que, lògicament, el nostre Grup parlamentari ha d'explicar algunes, potser, de les més importants i que han configurat d'alguna manera les línies mestres del nostre comportament quant a votacions en el Ple d'avui.

Bé, nosaltres, a tota una sèrie de propostes de resolució presentades pel Grup parlamentari del PSUC, hem votat que no, perquè significaven el desglossament detallat de tots i cada un d'una sèrie d'incompliments de resolucions aprovades al seu dia aquí, al Parlament de Catalunya. Nosaltres hem entès —i per això ens hem sumat a la proposta, inicialment transaccional entre el Grup Socialista i nosaltres, a la vista, després, que nosaltres no teníem proposta de resolució presentada, ens hem afegit a la proposta feta pel Grup parlamentari del PSUC, en el sentit de reclamar del Consell Executiu el compliment de les resolucions aprovades per aquest Parlament al llarg de la seva vida com a Cambra parlamentària...

Aleshores, jo diria que això no comporta ni implícitament ni explícitament censura, no s'ha d'intentar veure en aquest tipus de comportament o de votació actuacions d'aquesta naturalesa, i no purament i simplement que, si realment hi ha algú que proposa que es portin a terme i es compleixin les propostes o les resolucions aprovades al seu dia per aquesta Cambra, és una qüestió absolutament indefugible la seva votació, per tal com, votat al seu dia i fet acord de tota aquesta Cambra, si aquesta Cambra té l'obligació del control del poder executiu, té més encara l'obligació del control del compliment de les seves pròpies resolucions.

Queda clar, aleshores, que el nostre vot no podia més que ser afirmatiu i positiu en aquest sentit, en aquesta proposició presentada pel Grup dels Socialistes, i que ha englobat aquí tots els possibles incompliments o compliments no realitzats d'aquestes resolucions, votéssim —perquè és englobat aquí, ho repeteixo— negativament les propostes que ens feia el Grup parlamentari del PSUC.

N'hi ha hagut una que inicialment nosaltres hauríem votat a favor, que és la que fa referència als traspassos de justícia, però és que realment, realment, la seva votació en aquests moments, setembre del 82, és irrellevant perquè, en definitiva, no es pot portar a terme fins a l'aprovació de la Llei Orgànica del Poder Judicial. La resta —ho repeteixo— ha estat en aquest sentit.

Per què hem votat nosaltres negativament contra la compa-

reixença del President de la Generalitat per a explicar, en un Ple ordinari, l'abast i les substitucions dels Consellers de Governació i de Justícia? Perquè aquest és un vell tema, un vell tema que no és sinó reproducció, d'una altra manera, de quan vam tenir la discussió de la Llei sobre el President, el Parlament i el Consell Executiu. Aleshores hi havia Grups parlamentaris partidaris que quan es votava el President de la Generalitat i el seu programa, es votés també, conjuntament, els Consellers. Vostès deuen recordar que en el Reglament anterior, el Reglament d'aquesta Cambra, així es deia : la votació era triple, vull dir que comportava el nom del President, la titularitat de la Presidència, comportava el programa i comportava, també, els Consellers que sotmetia a l'aprovació d'aquesta Cambra. Aquest tercer tema es va treure de la Llei del President, del Parlament i del Consell Executiu, perquè es va entendre que era facultat de tots els governs, pràcticament, del món, del president del govern. Per tant, si això és així, i si hi afegim, a més, donar coneixement a la Cambra, si aquest requisit és complert, creiem que és desenterrar una vella polèmica sobre... En aquest cas no era sotmetre a l'aprovació els Consellers, sinó portar i explicar aquí..., indirectament venia a ser demanar d'alguna manera la conformitat de la Cambra sobre aquest punt. Per això nosaltres hem votat en aquest sentit.

Hi ha hagut també una votació negativa a una proposta de resolució del PSUC referent al tema agricultura, per tal com, primer, donaria per explicada ja la seva raó en dir que era englobat tot ell en la proposta primera, transaccionada del Grup Socialista, i, en segon terme, perquè això serà objecte —una proposta sobre agricultura—, mitjançant l'aprovació de la primera de les nostres resolucions, d'un debat general en aquesta Cambra.

Quant a les propostes fetes pel Grup parlamentari de Convergència i Unió, nosaltres hem votat que sí a totes. Jo no sé quins qualificatius o adjectius li ha donat el senyor Armet —em sembla que van a centenars—, jo diria que alguns d'ells són absolutament innocus; innocus no en el sentit que no siguin importants, no és que no siguin importants; el que passa és que en moltes d'elles, d'igual manera que es parla de serveis socials, de la tercera edat, es podria parlar perfectíssimament dels subnormals, es podria parlar perfectíssimament de la voluntat i vocació de la Generalitat, o del Consell Executiu de la Generalitat, de realitzar instal·lacions esportives en tots els municipis de Catalunya, etc., i, per tant, també hauríem de votar afirmativament les propostes de resolució d'aquesta naturalesa. Jo ja entenc que es fa difícil al Grup que dona suport al Govern de fer propostes de resolució, i ha de fer, normalment, propostes d'aquesta naturalesa que difícilment tenen —com no han tingut avui en aquesta Cambra— el vot negatiu dels altres Grups parlamentaris. Diria el mateix de la que fa referència a la descentralització hospitalària. Ens sembla —i no ho tinc a la mà per a llegir-ho textualment— que no és sinó la incorporació d'una esmena nostra al Projecte de Llei sobre la Creació de l'Institut Català de la Salut. Per tant, ens alegra que ja de bell antuvi sigui acceptada aquesta esmena nostra a través de l'aprovació de la proposició feta pel Grup de Convergència i Unió.

I aleshores, lògicament, nosaltres hem votat favorablement les nostres propostes de resolució, i havent votat, en elles, el

que fa referència a la descentralització i a la possible delegació de l'exercici de les competències que té el Consell Executiu a altres ens territorials de Catalunya, nosaltres, en la proposta de resolució quarta del Grup Socialista, ens hem abstingut en l'última i darrera part —tot i haver estat aprovada— perquè, en definitiva, parla de la transferència i de la delegació, també, de competències a altres entitats locals, però parla aquí d'un acord previ de les federacions de municipis, tema sobre el qual no són raons de caràcter purament tècnic, sinó que són raons fonamentalment d'estructuració, fins i tot, del poder, que en molts camps, encara que el destinatari sigui una entitat pública, com poden ser en altres casos —en la majoria dels casos— entitats privades, no per això d'una manera natural s'ha d'anar parcel·lant l'actuació política, sinó que qui té la competència, té la competència, i si vol que la seva política sigui eficaç, lògicament farà les consultes, atendra, d'altra banda, les informacions que li arribin dels destinataris de la seva actuació política perquè, ho repeteixo, sigui al més eficaç possible. Però no necessàriament s'ha d'associar, perquè són actuacions que formen part del poder específic d'un ens públic; s'ha d'associar, quant a la seva decisió i als destinataris d'aquesta.

A l'últim punt, nosaltres ens hem abstingut, també en la segona part, vull dir...

El Sr. PRESIDENT : Senyor Capdevila, ha esgotat els cinc minuts, però, de tota manera, si acaba de seguida...

El Sr. CAPDEVILA : Sí, era ja a l'últim, senyor President, gràcies.

Doncs, també ens hem abstingut en l'última part, on es demana que el Consell Executiu de la Generalitat presenti un projecte de llei que desenvolupi la competència que li és atribuïda per l'article 12.1.3 de l'Estatut, és a dir, sobre el tema de la reestructuració i reconversió industrial, perquè si bé és cert que aquest article assenyala que, dintre del marc de la legislació de l'Estat, la Generalitat té la facultat de desenvolupament i execució d'aquesta legislació, no necessàriament —i menys en una matèria omnicomprendiva de diferents sectors, el sector industrial, el tèxtil, siderúrgic, etc. —pot comprendre's dintre d'una llei específica, i es pot fer i s'ha de realitzar, i també el nostre control, mitjançant normes reglamentàries a través de decrets del mateix Consell Executiu.

En aquest sentit és cap on ha anat la nostra abstenció. Malauradament no ha estat així, però és desig del nostre Grup que consti que no era una votació en contra, sinó que ha estat, en tot cas, una abstenció. I, dit això, moltes gràcies, senyores i senyors, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Senyores i senyors Diputats, amb l'explicació de vot ha quedat acabat el debat sobre l'orientació política general del Consell Executiu. No havent-hi altres punts en l'ordre del dia, queda acabada aquesta sessió, i els senyors Diputats seran convocats oportunament, possiblement abans del previst, d'acord amb el que ha anunciat el Diputat senyor Gutiérrez Díaz.

S'aixeca la sessió.

(Són les set i tretze minuts del vespre.)